

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידיית

הבקשה של הילד שניצל מהשואה ממלך אנגליה

הרב שבתי סלבטיצקי מספר על
שכנו באנטוורפן, הרב יצחק טוביה
וייס זצ"ל, לימים גאב"ד העדה
החרדית, במלאת שלושים לפטירתו

אהרון רזאל
על הפרדוקס
בין אמנות
לפרנסה

מי מסתדר
לבד?
פויקה

חוגגים את הלידה

עם התזודת לידה

תרומה למכון פוע"ה שתסייע לאלו שעדיין מצפים

מחפשים את הטובים ביותר!

לראש השנה בבסיסי צה"ל ברחבי הארץ
דרושים משפחות / זוגות צעירים

< תודעת שליחות > כריזמה < בעלי יכולת אישית גבוהה
ידע תורני < ניסיון לדבר מול קהל ולב פתוח <
< נדרשת מיומנות של בעל תוקע. יתרון לחזנות וקריאה בתורה.

חושבים שאתם מתאימים?
סרקו את הברקוד
וענו על השאלון המצורף

או שלחו לנו מייל mmf@mmf.org.il

מחנה
משותף
להתחבר מהבסיס

לימוד נושאי
המקדש בעיון
ובעומק הוא
הציפייה וההכנה
לבניין ירושלים
בתפארתה

הרה מנחם מקוהר
ראש המדרשה אידע המקדש
מכזה כמוך אלאחוד

אורות ישראל המכללה הדתית לחינוך הגדולה ביותר קמפוס 'מורשת יעקב' רחובות

תואר ראשון B.Ed. לגברים בתחומי ההוראה המבוקשים ביותר!

אנגלית | מתמטיקה | לשון | מדעי הטבע

התמחויות נוספות:

תושב"ע | תנ"ך | חינוך מיוחד | היסטוריה | תקשורת | יסודי | הסבת אקדמאים

למידה היברידית
ומקוננת

הסעות מכל
רחבי הארץ

הכרה בלימודים
הישיבתיים

אוירה
תורנית

מלגה ייחודית 4,000 ₪

להתמחויות אנגלית, מתמטיקה, לשון ומדעי הטבע
לנרשמים לשנה א' עד לתאריך ה' באלול תשפ"ב (1.9.2022)

חפשו אותנו ב Google 'תואר באורות רחובות' או

harshama@orot.ac.il
08-9485622 08-9485620
052-5001313 052-4004545

1-800-500-210

*במוסדות האקדמיים במגזר הדתי בישראל, בהיערכותם ללימוד מרוחק ובחויית הלימוד בימי הקורונה, על פי סקר מיוחד של התאחדות הסטודנטים באמצעות מכון 'מאגר מוחות' 2020. עיינו בסקר ובממצאיו באתר המכללה | טל"ח

דמיינתי לרצמי איך אני מראוין את בן המלך אחרי
 שהורידו אותו מן המלוכה ושלטו אותו את ארבע
 השאלות של בירון קייטי

מאוד נפול מאוד

לחייך? במידה שהוא עונה "כן", השאלה השנייה היא חזרה על הראשונה: "האם אתה יכול לדעת בוודאות שזו האמת?" מטרת השאלה החוזרת היא לעורר אותו להתבונן שוב, בענווה ובכנות, אם באמת ניטל הטעם לחייו, ואולי הקיבעון שלו יתערער מעט.

השאלה השלישית תהיה: "איך אתה מרגיש כאשר אתה מאמין למחשבה הזאת - איך טעם לחיי בלי המלוכה?" הרעיון של התרגיל הזה הוא לגרום לבן אדם להבין שהוא מתמודד רק מול המחשבות שלו, ולא מול מציאות אובייקטיבית. העצבות, הסבל והכאב הם תולדות של קיבעון מחשבתי. האדם מאמין למחשבה שהטעם לחייו תלוי במלוכה או בגיב אחר, וממילא הולך אחר מחשבת השווא, שאין טעם לחיים בלעדיהם. השאלה הרביעית והאחרונה שלי אל הוד מלכותו היא: "מה יהיה אם תוותר על המחשבה הזאת...?" לא נבקש ממנו באופן חזיתי לוותר על המחשבה העקומה, אלא נפתח לו פתח, שהוא יהיה מסוגל לדמיין כיוון חשיבה אחר. התקווה היא שהוא יאמר לעצמו: "וואלה! בלי המחשבה הזאת, אני ממש רגוע."

מתון ההפנה

אחרי כל הריאיון, מגיע שלב חמישי. נאמר לבן המלך: "בבקשה, עכשיו תהפוך את המשפט שעליו שאלנו את השאלות". במקום 'בלי המלוכה' או 'איך טעם לחיי', תחשוב על משפט הפוך: 'עם המלוכה אין טעם לחיי'. אז אשאל את בן המלך: "למה המשפט החדש הזה נכון?" בן המלך יחשוב כמה רגעים ויענה: "אומר לך בכנות - כשהייתי מלך, היו לי המון דאגות. הייתי מוטרד מהתנקשות, ממהפכה פוליטית, מקואליציות שיתפרקו... לא היה לי רגע אחד של שקט, ולא סמכתי על אף אחד!" אחרי שהבן אדם משתחרר קצת, נשאל אותו אם יש לו עוד אפשרות להפוך את המשפט. שוב רגע של מחשבה, והתשובה היא: "כן - בלי המלוכה יש טעם לחיי!" ושוב אשאל אותו: "ולמה המשפט הזה נכון?" בן המלך יענה: "האמת? כשהייתי מלך, לא יכולתי ללכת חופשי בגלל כל המאבטחים. לא היה מצב אפילו ללכת לחתונה של חבר! היו סוגרים את כל האולם ואת כל הרחוב. היום, לא תאמין - אני עובד בגינה, ולפעמים הולך לים, ובלי שהכל מסביבי מלא צלמים ומאבטחים..."

חברים יקרים! עיקר הרעיון הוא, שאם אדם מלא אמון בטוב של הקב"ה, ויוצא מנקודת הנחה שכל מה שקורה הוא לטובתו, אז הוא מבין שכל הכאב בחיים נובע רק מנקודת המבט. שיעורי הבית לכולנו הם לקחת עניין מסוים בחיים, שגורם לנו לבכות ולהתלונן כמו המרגלים, ולנסות לתרגל מבט שונה. ובסופו של דבר, לפנות לה' ולומר: "טאטע! אני מודה לך מקרב לב שיש טעם לחיי גם בלי המלוכה...". לחיים!

שלום חברים! הימים של חודש אב זקוקים שנוכח בהם במיוחד את המשפט הנפלא של יהושע וכלב: "טובה הארץ מאוד מאוד!" חוץ ממנהג ישראל המבורך לטייל במרחבי ארצנו בחודש הזה, יש לנו גם הזדמנות לתקן את מה שהמרגלים בכנו עליו. טוב הארץ, שהוא סיבה לשמחה באופן עקרוני, הפך אצלם לבכיה לדורות.

אני לא יודע אם יצא לכם לפגוש תופעות כאלה, אבל לפעמים קורים דברים כאלה בחיים: אדם זוכה בדבר שאמור להיות סיבה לשמחה עבורו, אבל בפועל הוא מסתכל עליו במבט עקום, וגם בסופו של דבר דוחה אותו. במקום להודות על המתנה שהוא קיבל ולייקר אותה, הוא בוכה בכיה של חניס. לצער הלב זו תופעה נפוצה למדי. הרבה מאוד פעמים, בגלל החשיבה המקובעת שלנו, אנחנו מפספסים ולא מבינים נכון את ההתרחשויות שבאות מאתו יתברך ממש לטובתנו. אנחנו נותנים לאירועים פרשנות שלילית, וכך מתמלאים מרמור ועצבות לחינם.

ר' משה מלעלוב היה אומר, שכדי לזכות להבנה אמיתית של "טובה הארץ מאוד מאוד" ולראות את יופיה הפנימי של ארץ ישראל, צריך לקיים את "מאוד מאוד" של רבי לויטס איש יבנה במסכת אבות. הוא היה אומר: "מאוד מאוד הוי שפל רוח". רק מי שהוא מאוד מאוד שפל רוח, זוכה להבין את "טובה הארץ מאד מאוד".

הענווה ושפלות הרוח שייכות גם הן ליכולת להשתחרר מהקיבעון של התפיסה המחשבתית שלנו. כשיש לי אג'נדה קשיחה לגבי כל דבר איך הוא צריך להיות, אין לי יכולת לקבל את הדרך שהקב"ה מנהיג את המציאות. הענווה משחררת את האדם להבין שכל מה שקורה הוא לטובתו. גם אם מה שקורה הוא לא לפי התכנית, בעל הענווה מסוגל להבין שאולי לקב"ה יש דרכים נוספות איך להביא אותו אל תכלית הטוב.

יורד מהמלוכה

חברים, אולי שמעתם פעם על 'שיטת העבודה' שפיתחה גברת אמריקאית בשם בירון קייטי. היא עצמה סבלה מדיכאון במשך הרבה שנים, עד שיום אחד היא הבינה שהסבל והכאב שהיא עוברת לא באים מהמציאות, אלא מהמחשבות שלה על המציאות. התובנה הזאת שחררה אותה מהדיכאון, ובעקבותיה היא ניסחה שיטת עבודה ממש פשוטה איך לפרוק מהנפש את הנקודות שמעיקות עליה. השיטה מורכבת מארבע שאלות שאדם צריך לשאול את עצמו ביחס למה שמעיק עליו. שאלה ראשונה - האם זו האמת? השנייה - האם אני יכול לדעת בוודאות שזו האמת? השלישית - איך אני מגיב כשאני מאמין למחשבה שזאת האמת? הרביעית - מי אני אהיה בלי אותה מחשבה?

כדוגמה לשיטה הזאת, נשתמש בסיפור של רבי נחמן 'מעשה משבעה קבצנים'. שם בתחילה מסופר עלמלך שרצה למנות את בנו למלך עוד בחייו. בעיצומה של החגיגה אמר המלך לבנו: "אי איבני! דע לך שיבוא יום ואתה תרד מן המלוכה! אני מבקש ממך שכאשר זה יקרה, אתה תמשיך להיות בשמחה. אם תהיה שמח כשיורידו אותך מהמלוכה, אז גם אני אהיה שמח. אם אתה תהיה עצוב, אני בכל זאת אהיה שמח, כי אדע שלא היית ראוי להיות מלך". רבי נחמן בא לומר, שמלך אמיתי הוא מי שהשמחה שלו לא תלויה בתפקיד. זהו מסר לא רק למלך עם כתר על הראש ועניבה, אלא לכל אחד מאתנו בתפקידים שיש לו בחיים. אולי עניבה וכתר גם ככה לא מתאימים, אבל העיקרון ברור... בכל אופן, העיקר הוא שהאיכות הפנימית ושמחת החיים לא יהיו מקובעים ותלויים בתפקיד מסוים שאני ממלא בחיי.

אחרי הקריאה של הסיפור הזה, דמיינתי לעצמי איך אני מראיין את בן המלך אחרי שהורידו אותו מן המלוכה ושואל אותו את ארבע השאלות של בירון קייטי. הוא מתלונן ואומר: "דע לך מיכ, בלי המלוכה אין טעם לחיים שלי". אז השאלה הראשונה שלי אליו היא: "האם זו האמת שבלי המלוכה אין טעם

גב החר
 מובילים
 לוקחים אחריות. נקודה.

02-9978757, 052-6071171 | אחסון | הובלה | אריזה
 gavhahar1@gmail.com

בברכת ראש העיר ירושלים, משה ליאון
 וסגנית ראש העיר, חגית משה

הפנינג

ערוץ מאיר לילדים

קיץ!

דוכני אוכל | סדנאות | הצגות ילדים

מפגשי שחקנים | צילום מגנטים

מופע: 14:00

**כרטיס להפנינג:
 20 ₪ בלבד!**

מופע ראשון: 10:00

מופע שני: 12:00

יום חמישי | כ"ח באב | 25.8 | היכל שלמה, ירושלים | רח' המלך ג'ורג' 58
 רכישת כרטיסים באתר ערוץ מאיר לילדים או באתר טיקצ'אק

ללכת אל... ללכת מ-...

מתוך איזו עמדה בנפש את צועדת?
שתי בחורות רוצות להתחתן. שתיהן הולכות לאותו הכיוון. חתונה. אבל יש ביניהן הבדל מהותי.
שתי נשים ערושות דיאטה, אולי אפילו את אותה הדיאטה בדיוק. אבל משהו ביניהן שונה כל כך.
מישהי רוצה לשנות מקום עבודה, וכך גם חברתה, אבל זה ממש לא בא מאותו מקום.
במהלך החיים שלנו אנחנו מבקשות לעשות דרך, לעיתים קרובות ובתחומים שונים. לעבור מנקודה אחת לנקודה אחרת. להתקדם. אבל לא תמיד הצעידה שלנו אל עבר אותה אופק שהצבנו לעצמנו מגיעה מאותו מקום בנפש.

ללכת אל, או ללכת מ-

אפשר ללכת אל... ואפשר ללכת מ-... שתי הבחורות מבקשות להתחתן, אבל אחת הולכת אל היעד, כי מרגישה בשלה לחתונה, ואחת בורחת מ-כל מיני קשיים שיש לה בבית. בגלל זה היא מבקשת להתחתן.

שתי הנשים מבקשות לרדת במשקל, אבל אחת הולכת אל היעד, אל המשקל שאליה היא רוצה להגיע, מתוך אהבה וקבלה עצמית אותה ואת הגוף שלה, בכל שלב, ואחת בורחת מ-המשקל שלה, כי היא לא סובלת את עצמה כפי שהיא כרגע.

והשתיים שמבקשות לשנות מקום עבודה? האחת הולכת אל כיוון של מקום עבודה חדש, אחרי שעשתה כמיטב יכולתה במקום הנוכחי, ומרגישה שעשתה את שלה והגיע זמן להתחדש, והאחרת רק מבקשת לברוח ממקום שקשה לה בו, בלי שניסטה להתמודד ולהתפתח שם. מה שברוך כלל יביא אותה להתמודדות דומות במקום החדש, כי לכל מקום אנחנו לוקחות את עצמנו, ואת מה שעלינו להתפתח בו.

מה אפשר לעשות עם זה?

השאיפה היא, כמה שיותר ללכת אל, שזו התקדמות עם הפנים קדימה, ממקום בריא, וכמה שפחות ללכת מ-, שזו בעצם בריחה.

בתור התחלה מספיק ששתי התנועות האלה נמצאות במודעות שלנו, ואז אנחנו יכולות לשאול את עצמנו "מהיכן אני פועלת עכשיו?"

ואם בכל זאת הגענו למצב שמה שמניע אותנו להתקדם נובע מהרצון לברוח, אז נוכל לשים לב שאנו מתקדמות עכשיו מהמקום הזה בנפש.

יכול להיות שבעקבות המודעות נצליח לעצור ולעשות עבודה, ואז לצאת לדרך ממקום שהולך אל. ויכול להיות שלפחות נהיה מודעות למקום בנפש ממנו אנו פועלות באותה פעם.

וגם זה הרכה.

אהרן רזאן

"לא לקלים המוח". לא מהיר האצבעות נהיה פסנתן. לאו דווקא הוא ישרוד במקצוע שיש בו אי ודאות, משכורת לא קבועה, או חיים התלויים בהשראה שבאה מלמעלה ופעמים שלא באה...

פרדוקס הדורות

קיץ - זמן הופעות. אז הנה משהו קטן על פרנסה ואמנות: אנשים מוכנים לשלם על אוכל, על ביגוד, או למתקין המזגנים. אלו דברים קונקרטיים. קיבלת משהו.

אבל למוזיקאי? "או קיי, נהניתי. אבל למה לשלם על זה? מה הרווחתי?..."

כשהייתי צעיר, קראתי לתופעה הזו 'פרדוקס הדורות'.

מה זה 'פרדוקס הדורות'?

במפגשים משפחתיים יוצא לשוחח עם הקרובים.

"שמעתי שהחלט להיות מוזיקאי" אומרת דודה עפרה.

- "כן, זה הכיוון".

"אבל ממה תפרנס?" מצטרפת דודה דליה, "זה לא פשוט. איציק שלי לומד כלכלה, ערן (הבן של דליה) לומד הנדסה...".

הן גם מפרגנות: "אתה, אהרן, הולך עם החלום שלך. כל הכבוד! באמת לא מספיק מעריכים את המאמץ של אמנים! לא תומכים! אנו מאחלות לך המון המון הצלחה".

ואז הן קצת מתקרבות:

"שמענו שאתה מופיע בסוף החודש בצוותא. תוכל להשאיר לנו שמונה כרטיסים..." (חחח)

אנדרה היידו, מורי ורבי להלחנה, הסביר את הפסוק בקהלת: "לא לקלים המרוץ ולא לגיבורים המלחמה" - לא התכונה שנדמה שצריך בשביל הצלחה, היא באמת התכונה הנדרשת.

לא מי שרץ מהר ינצח, אלא מי?

אני נזכר בקונסרבטוריון למוזיקה בילדותי. תמיד נדהמתי מדוד וייזר מכיתה ט' שניגן הרבה יותר טוב מכולנו, או באריק שוהם שהיה ילד פלא ממש. למה הם לא נשארו בתחום המוסיקה? כי "לא לקלים המרוץ". לא מהיר האצבעות נהיה פסנתן. לאו דווקא הוא ישרוד במקצוע שיש בו אי ודאות, משכורת לא קבועה, או חיים התלויים בהשראה שבאה מלמעלה ופעמים שלא באה...

גם בעולם התורה, לאו דווקא מי שהכי מבריק בלימוד בילדותו הוא שיקבע מושבו בבית המדרש. אם בטבעו חייב הוא חיי שפע, אלו חיים הדורשים הכנסה גבוהה. ואם הוא נמשך לחיי חומר, הוא ייאלץ לוותר על השקיעות בלימוד.

חשוב לי להבהיר: לא באתי לקבוע שזה רע חלילה. לכל אדם השליחות שלו! הרי כל אדם צריך לחיות באופן המתאים לתכונותיו. רופא, מהנדס, תהיה מתקין מזגנים! לא באתי אלא לפרש את הפסוק "לא לקלים המרוץ". לא המהיר הוא זה שמגיע ראשון, לא רק החכם נשאר בבית המדרש, אלא מי כן? מי שיש לו סיבולת. התמדה... מי שנשכח אך אור כוחות להמשיך. אולי גם מי שהמפגש עם המתחרים משאיר בו רוח טובה.

אוסף לרשימה:

מי שהתפילה בלבו.

והשמחה והענווה בחלקו.

ומי זה? מאוד יכול להיות שזה ההוא,

שיושב שם בצד בשקט, ואפילו לא שמת לב אליו.

בואו ליהנות מפירות השממה

בשיא עונת פירות הקיץ יש לכולנו הזדמנות יוצאת דופן
לאכול פירות מעולים בקדושת שביעית ולתמוך בחקלאים
שבחרו להפקיר בשמיטה את שדותיהם לאוצר בית דין

בפיקוח הלכתי
אוצר בית דין
קרליץ

פירות
איכותיים

עשיה ציונית
ותורנית

מחירי עלות
בלבד

אכילה
שהיא מצווה

שנת השבע
זמן להתבונן

שנת השבע - נקודות חלוקה

לכל נקודות החלוקה חפשו בגוגל:

לפתיחת נקודת חלוקה ביישובכם שלחו לנו דוא"ל: shnath7@gmail.com

בעשר אצבעות

אורי צוקר, ישיבת לב חדש, שילה

את העסק שלו הוא הקים מאפס בעשר אצבעות, עובד שעות נוספות כדי לוודא שהכל מתקתק, ששום דבר לא נופל. אין מה להגיד, זה הצליח לו, העסק מהר מאוד הפך להיות אחד העסקים המדוברים בעולם העסקים. שלא תתבלבלו, הוא לא החזיק יועץ עסקים וכמעט לא החזיק צוות, רק לא להיעזר באף אחד. גם לצוות העובדים המצומצם שלו הוא ממש 'נכנס לעצמות'.

לבדוק שהכל קורה נכון.

על הכסף שלו הוא שמר כבבת עינו. הוא יכל להגיד בלב שלם שכל שקל חתום בחתימה האישית שלו, כל אחד מהשטרות הוא שלו ממש, בלי שמישהו יתערב לו בעניינים.

מגיל אפס הוא גידל את הילדים שלו על עקרון העצמאות המוחלטת. הוא סירב לתת להם כסף, עזרה בשיעורי בית וכל עזרה אחרת. פעם אחרי פעם הוא הסביר להם שהכי גרוע זה להיות תלוי במישהו, ושכדאי שכבר מעכשיו הם ילמדו להסתדר לבד. רק שלא יגדלו כמו שהוא גדל, מפונקים, מקבלים הכל מההורים.

הילדים למדו לא לבקש כלום, כי גם אם הם יבקשו הם ישמעו 'לא' מדהד. וגם בחינוך, כמו כל דבר בחיים שלו, זה הצליח לו. הילדים שלו באמת למדו להיות לבד, להסתדר בעצמם ולהביא את עצמם להצלחה בלי עזרה של אף אחד.

הכיפה לא ירדה לו מהראש, גם לילדים שלו לא, אבל הם לא באמת הבינו את הקטע הזה של הקשר עם ה'. הנה הם מסתדרים לבד בלעדיו.

כשאלון שכב במיטה וכבר ראה את הסוף עמדו מסביבו כל המשפחה, כולם מצליחים, כל אחד בתחומו, כולם חסידים של עצמאות מוחלטת וכוז לתלות.

המילים האחרונות שלו היו תמצית חייו: "ברגעים האלה, שהם כנראה האחרונים שלי, אני רוצה להגיד לכם את מה שאתם יודעים. בחיים מצליח מי שעובד לבד ולא מפתח תלות. תסתכלו מסביב, כל מה שיש לי זה הכל דברים שעבדתי עליהם בעשר אצבעות. אף אחד לא עזר לי: לא ההורים, לא חברים וגם לא ה'. הכל זה אני עשיתי".

ואלו היו המילים שאיתן הוא סיים את המופע שלו, מופע יחיד.

"וואי, גלעד, הפעם ההצגה הייתה מעולה, מפעם לפעם זה נראה יותר טוב ויותר אמין".

"ממש. תקשיב אלחנן, היית תותח. אתה עוזר לי לקפל כאן?"

"כן, ברור".

"יופי, תודה, רק תיזהר על אלון שלא יסתכבו לו החוטים".

"אני יכול לבד, לבד, לבד. אל תנסו לעזור לי, אני אצליח בעצמי".

אני גדול ומוצלח ויודע כבר להסתדר בלי עזרה של אף אחד. בכל מקרה תודה".

הסיפור של אלון מתחיל דווקא בבית ממש בסדר. הורים אמידים, לא עשירים, אבל כסף לא היה חסר להם. והם דאגו שגם לו לא יחסר, מה שהוא רצה הוא קיבל, ובגדול.

ואולי דווקא בגלל זה כבר מגיל צעיר הוא החליט שהוא לא יהיה תלוי באף אחד, הוא יעמוד על הרגליים שלו בעצמו, יסתדר לבד. לבד. זו מילת המפתח בחיים שלו. רק לא להיות תלוי באף אחד, ממש באף אחד.

לאורך כל שנות הלימודים הוא ממש הקפיד לא לבקש כלום מאף אחד. לא עיפרון, לא מחק, לא עזרה בשיעורי בית, כלום. הוא יצליח לבד, וגם אם זה לא יהיה הכי טוב שאפשר עדיף ככה, שהוא יודע שמה שהוא השיג הכל זה שלו במאה אחוז, שום דבר ששייך למישהו אחר.

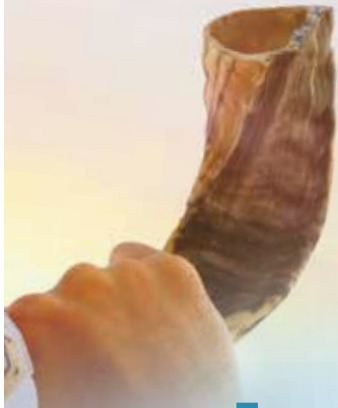
הכי קשה היה לו כל הקטע הזה של תפילה. מה הקטע לבקש מה' אם הוא יצליח הוא יצליח לבד, ואם הוא לא יצליח לבד עדיף שפשוט לא יהיה לו מאשר לקבל עזרה, אפילו של ה'.

בסוף הוא סיים את הישיבה התיכונית עם תעודת בגרות מרשימה ועם הרבה מאוד שבחים של כל הצוות המקצועי על תלמיד משקיע ומסור שעוד יגיע רחוק.

גם בצבא הוא היה מאוד מרוכז בעצמו ובמשימות שלו, והוא באמת הצליח. הוא סיים טירונות כמצטיין גדודי עם פוטנציאל לקצונה מהירה. המפקדים היו מאוד מרוצים מהחייל שתמיד ממלא את המשימות בדיוקנות, מתאמץ להצליח ונותן את כל כולו.

כמפקד הוא נתן את כל מה שיש לו וראה תוצאות, הפלוגה שלו הייתה פלוגה מצטיינת. כמובן שהוא לא ביקש עצות מאף אחד, את הכל הוא עשה בעצמו, לבד לבד.

פותחים את זמן אלול עם

ערב שכולו חסידות

לתלמידים ורמי"ם
בישיבות גבוהות/הסדר

בית כנסת*
הרב ריינס 17,
ירושלים

יום חמישי
כ"ח אב
(25/08)

בתכנית

התכנסות, קפה ומאפה 18:30

תפילת מנחה 19:00

תשובה בלב שמח או בכובד ראש?

שיעור עם הרב
דוב מנחם דוברוסקין
משפיע בישיבת חב"ד, מגדל העמק

19:15

הפסקה 20:00

מה עושים עם אלול?!

שיעור עם הרב דוד אמיתי
ראש ישיבת "אבינעם" תפוח

20:15

תפילת ערבית 21:00

21:15

התוועדות

עם הרב חיים שלום
דייטש שליט"א

בליווי מוזיקלי של

כיבוד יוגש לאורך כל הערב // ארוחת ערב תוגש בהתוועדות

*בית הכנסת של הרב מרדכי אליהו זצ"ל, רחוב הרב ריינס 17, קרית משה, ירושלים

כניסה חינם לנרשמים עד כ"ד מנחם אב // ללא הרשמה - 10 ש"ח.

להרשמה מהירה סרקו את הברקוד. לפרטים והרשמה: אוריה 054-7705065

שדר! תבין! למד! למד! הסבר! הפני! תבין! הזמן! קבע! תברוח! פתח! שיעור! וגם את!

מה בין קירוב לחנופה?

איתי אסמן

יש זרמים שרואים באנשי הרוח של התרבות החילונית אליטה חשובה ומעריצים אותם. זה עטוף בכל מיני פסקאות של הרב קוק על אהבת חינם, אך התוכן הפנימי הוא יחס של עבד כנוע מול האדון. כשגורמים אלו נפגשים למשל עם חבר כנסת מהשמאל שעושה דברים רעים, לא רק שהם לא מסוגלים להוכיח אותו, אלא הם גם מרגישים צורך נפשי להחניף לו בפסוקים של תורה. זה נראה כמו קירוב, אך זו חנופה גמורה. ספר היראים מביא כדוגמה את אגריפס המלך, שהיה מזרע הורדוס (שהיה עבד כנעני) וכאשר הוא עמד וקרא בתורה הוא הגיע לפסוק "לא תוכל לתת עליך איש נוכרי" וזלג עיניו דמעות, חכמים ראו את הצער שהוא שרוי בו ואמרו לו "אל תירא אגריפס המלך אחינו אתה אחינו אתה". נראה כמו

קירוב נכון? גם יש מצווה להפיג צער של יודי, במיוחד שרגשות זה דבר חשוב בימינו. אך חז"ל במסכת סוטה אמרו "באותה שעה נתחייבו שונאיהן של ישראל (עם ישראל' בלשון יפה) כליה" שהחניפו לאגריפס. אני חושב שזה קשור לכניעה לאליטה שכתבתי כאן, ברור שהיו להם הרבה פלפולים הלכתיים לעשות זאת, אבל כנראה הם הרגישו צורך עז להחניף לו ומשם הכל נבע. ספר היראים מוסיף שם שאפילו בשתיקה נקרא חנף. כלומר

אולי הם מקרבים אותך אליהם

אם מישוהו עשה לידך עבירה ואתה שותק, או חמור מכך - מחייך, זהו איסור חנופה כי אתה מחזק את המעשים הרעים שלו. עבודת הקירוב כוללת בתוכה אהבה גדולה למי שעומד מולנו, אך יחד עם זאת חייבים להחזיק במתח הרוחני של ההבדלה בין טוב לרע, יחד עם איסור החנופה. יש לנו מצווה "ואהבת לרעך כמוך" אך אין שום מצווה לעשות הכל כדי שיהבו אותנו מתוך המחשבה "לא אתקוטט כי אני מפסיד חסדו ואהבתו" כדברי ספר היראים. זו לא מתמטיקה וייתכן שיהיו חריגות קטנות פה ושם, העיקר לעשות עליהן תשובה ולהמשיך להשתדל בעבודת הקירוב, תוך תפילה שאנחנו נקרב ונתקרב לה' ולא חלילה נכנע לאליטה חילונית תוך טשטוש בין טוב לרע. בעזרת ה' נעשה ונצליח.

תחניפו, ציווה יוצרנו בפרשת 'אלה מסעי' לא תחניפו את הארץ ותניא בספרא הרי זו אזהרה לחנפים. והריני מפרש פירוש חנופה שהזיהרה עליה התורה - כל השומע דבר עוולה ושאינו הגון, או רואה דבר רע ואומר 'טוב הוא' ואינו שותק מתוך יראה לא מגופו ולא מממונו (הכוונה), לא חושש שיגרם לו נזק לנפש או לכסף), אלא מתוך רשע לבבו, או חושב בלבבו ואומר ברע עשה פן אפו עליי ויתקוטט עמי ואינו מפסיד בקטיטתו כי אם חסדו ואהבתו. נקרא חנף ועובר בלא תחניף."

ראיתי בחיי לא מעט דתיים שמחמיאים לכל מיני 'מפורסמים' על דברים רעים שהם עושים, ביניהם חברי כנסת, קצינים בכירים, אנשי תקשורת ועוד. אדם אומר בליבו שהוא מקרב אותם לתורה, אבל האמת היא, שהם מקרבים אותו אליהם. לדעתי מנגנון החנופה של דתיים מול חילוניים נובע משתי סיבות מרכזיות - אחת רוחנית ואחת פסיכולוגית/סוציולוגית. הסיבה הרוחנית היא שלאדם לא ברור מה טוב ומה רע. כשלא ברור שהאדם שמוולנו עושה מעשה רע, אז אפשר להחמיא לו, כי 'מי החליט שזה רע' ו'כל אחד והאמת שלו'. כדי להתחזק בסוגיה הרוחנית יש ללמוד הרבה את הספר 'מסילת ישרים' וכך הוא כותב בחלקי מידת הזהירות: "הנה הרוצה לפקח על עצמו, שתיים הנה ההשקפות הצריכות לו: האחת - שיתבונן מהו הטוב האמיתי שיבחר בו האדם והרע האמיתי שינוס ממנו. והשנית - על המעשים אשר הוא עושה לראות אם הם מכלל הטוב או מכלל הרע". כל יהודי שרוצה לעבוד את ה' חייב להבדיל בין טוב לרע, לאהוב את הטוב ולסלוד מהרע. הסיבה הפסיכולוגית / הסוציולוגית היא הרבה יותר סבוכה. בציבור הדתי

להצטרפות לקבוצת ווטאפס של טיפ יומי לקירוב
נא לשלוח הודעה ל-052-5665005

נפתחה ההרשמה לשנת תשפ"ג

תוכנית ערב שבועית, 16 מפגשים
תל אביב (שני) | ירושלים (רביעי) **חדש!**
טובי המרצים, הנושאים והכלים בתחום הקירוב
בואו אמוז, אמוז, אהאמן ואקרז!

לפרטים נוספים:
055-6621129 ז'ו
או סירקו את הברקוד:

הנני

בית המדרש לשליחות

בנשיאות הרב שמואל אליהו שליט"א
מבית ראשי יהודי

לפגוש לפגוש את התלמיד

הצטרפו לתוכנית בהשראת ישיבת מקור חיים
המכשירה מחנכים בשיטה מקורית ומיוחדת השואפת להפגיש
בין נפשו של המורה לעולמו הפנימי של התלמיד

מסע תפילה עם
הרב דוב זינגר

כלי הנחיית
קבוצות

סדנת
פלייבק

סדנת
כתיבה יוצרת

שנת לימודים אחת בקמפוס
הלימודים במסגרת לימודי התואר השני במקצועות:
תנ"ך, תושב"ע, מחשבת ישראל וחינוך יהודי

הרצוג. לדעת. לחנוך.

לפרטים: 074-7214487 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

למעט בתכניות חינוך מיוחד והוראת המתמטיקה

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסי חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

OUTLET

כל הקודם זוכה

Miele
שואב אבק אלחוטי מילה
TRIFLEX HX1 BASIC
3in1
במקום 1,990 ₪
1,390 ₪

GardenTop
מחסן מתכת איכותי דגם JOYA
דקוטיבי, דלת גבוהה במיוחד
1.42 מטר
ע-0.95 מטר
1.86 מטר (בקצה הגג)
במקום 1,290 ₪
849 ₪

שולחן כתיבה זוג מדפי אחסון עץ טבעי/לבן
מסגרת מתכת חזקה ועמידה
רוחב: 120 ס"מ
עומק: 60 ס"מ
גובה: 75 ס"מ
HI SCHOOL
במקום 379 ₪
288 ₪

חיסול עודפי מזגנים
TADIRAN ELECTRA ELCO Family TORNADO Haier

PHILIPS
מקרן קול Philips TAB6405/10 עם סאבופאר אלחוטי
במקום 699 ₪
399 ₪

JBL
רמקול אלחוטי חכם Link Portable
במקום 499 ₪
199 ₪

ALIEN
כיסא גיימינג מקצועי Alien Q1
משענת גב עם תמיכה לאזור מותניים וכתפיים
במקום 545 ₪
399 ₪

מלחמה
כסא מנהלים ספורטיבי דגם TIGER
מושב גבוה ומרופד, התומך בראש ובצוואר
במקום 349 ₪
289 ₪

מצלמת אקסטרים PIXEL PIX20
במקום 149 ₪
49 ₪

WalkingPad
הליכון מתקפל Kingsmith WalkingPad C1
במקום 1,490 ₪
999 ₪

American SPORTS
אופני ספינינג גלגל תנופה 6 ק"ג
ES-7905
במקום 699 ₪
555 ₪

American SPORTS
אופני כושר מושב מתכוונן רמות קושי לבחירה
במקום 299 ₪
249 ₪

American SPORTS
סט משוקלות 30 ק"ג
במקום 249 ₪
179 ₪

ELCO
מזודת כלי עבודה 140PC ELHT אלקו
במקום 149 ₪
69 ₪

AEROGO
ספה מתנפחת חשמלית Giga Lounger CL1
במקום 499 ₪
349 ₪

Jilong
בריכת שחיה 50X175X262 סמ
משאבה מתנה
במקום 125 ₪
99 ₪

PLATINUM ELECTRIC
מאוורר מגדל מפוח
במקום 459 ₪
PU-41
189 ₪

PLATINUM ELECTRIC
מאוורר עמוד 16" PU-26
במקום 147 ₪
69 ₪

Gold Line
מנורת שבת שולחנית מאושר מכון צמת
ATL-84
במקום 149 ₪
119 ₪

Gold Line
מיחם חשמלי 40 כוסות PU-31
במקום 219 ₪
179 ₪

Gold Line
פלטת שבת גדולה
ATL300
במקום 129 ₪
99 ₪

PLATINUM ELECTRIC
מערבלי יד חשמלי 150W PU-12
במקום 89 ₪
39 ₪

PLATINUM ELECTRIC
בלנדר מוט עוצמתי 200W pu-11
במקום 69 ₪
39 ₪

Gold Line
נפה חשמלית כשרות מהדרין
ATL88990
במקום 209 ₪
139 ₪

LIEBHERR
מקור ליבור דלת
ליד דלת 120 ס"מ
696 ל"ט
SBS7242
במקום 15,260 ₪
5,990 ₪

SAMSUNG
מקור 4 דלתות
Triple Cooling
660 ל"ט
RF68N9091SL
במקום 7,990 ₪
3,990 ₪

SHARP
מקור שארפ
מקפיא עליון
586 ל"ט
SJ-GP75D
במקום 4,590 ₪
3,490 ₪

אלקטרה
מקור 4 דלתות
אלקטרה
509 ל"ט
EL9620BG
במקום 3,790 ₪
2,990 ₪

Sauter
מקור מקפיא
עליון סאוסר
310 ל"ט
SVR3301
במקום 3,590 ₪
2,290 ₪

BOSCH
מכונת כביסה
בוש 10-1 ק"ג
מנוע ללא
פחמים
1600 ל"ט
תוצרת
גרמניה
WAX32M00FF
במקום 5,290 ₪
3,590 ₪

Miele
מכונת כביסה
Active
1-7 ק"ג
מילה
7 ק"ג
במקום 3,990 ₪
2,590 ₪
WEA0251

Whirlpool
מכונת כביסה
פתח עליון
1-7 ק"ג
ווירפול
7 ק"ג
TDLR70213
במקום 2,390 ₪
1,290 ₪

NEON
מכונת כביסה
ניאון 1-5 ק"ג
NE WM5600
7 ק"ג
במקום 749 ₪
699 ₪

Electrolux
מייבש
כביסה
1-7 ק"ג
אלקטרוולוקס
EDE1072PDW
7 ק"ג
במקום 999 ₪
799 ₪

Blomberg
תנור דו תאי
בלומברג
משולב כיריים
נירוסה
HDWN8133X
1,990 ₪
במקום 2,890 ₪

SIEMENS
תנור
אפיה בנוי
סימנס
צג דיגיטלי
71 יתר ענק
HB334A0SO
1,490 ₪
במקום 2,020 ₪

Sauter
תנור
אפיה בנוי
סאוסר
במקום 1,790 ₪
1,190 ₪
CUISINE-3700

BOSCH
תנור
אפיה בנוי
בוש
HBN301E2Q
999 ₪
במקום 1,390 ₪

BOSCH
מדיח כלים
רחב בוש
כולל לוח צג דיגיטלי
4 סידרה
SMS44D01T
1,690 ₪
במקום 2,590 ₪

JETPOINT
כיריים
קרמיות
ג'ט פוינט
4003
649 ₪
במקום 899 ₪

אלקטרה
כיריים גז
להבות 4
אלקטרה
להבת טורבו
349 ₪
במקום 499 ₪ 64T

NINJA
סיר לחץ משחים
FOOD NINJA
OP300
נפח 6 ליטר
499 ₪
במקום 869 ₪

NINJA
סיר סיגון
ללא שמן
1-4 יוג'ה
AF100
399 ₪
במקום 585 ₪

Sauter
מקפיא
6 מגירות
סאוסר
DNF600
במקום 1,990 ₪
1,490 ₪

Sauter
גזיל גז
סאוסר
3 מבערים
BBQ3000
340 ₪
במקום 799 ₪

Sauter
מיקרוגל דיגיטלי 30 ליטר
סאוסר
air fryer
MWC3000B
579 ₪
במקום 929 ₪

Sauter
טוסטר אובן סאוסר
TO5035G
35 ל"ט
199 ₪
במקום 379 ₪

Sauter
טוסטר
לחיצה
סנדוויץ'
סאוסר
TG222B
45 ₪
במקום 59 ₪

PLATINUM ELECTRIC
קומקום
חשמלי
נירוסה
נשלף
PU-03
39 ₪
במקום 89 ₪

cecotec
מכונת קפה
אוטומטית
Power matic
ccino6000
Cecotec
במקום 1,269 ₪
890 ₪

KitchenAid
מיקסר
מיקצועי
קיצונית
קצרת
נירוסה
5K46SSEBM
999 ₪
במקום 1,429 ₪

KENWOOD kMix
מיקסר
איכותי
קנווד
קצרת
נירוסה
5 ליטר
KMX770AWH
799 ₪
במקום 1,139 ₪

morphy richards
מיקסר
מקצועי
הספק
1000W
מורפי ריצ'ארדס
ריצ'רד
48920
549 ₪
במקום 829 ₪

Sauter
מכשיר להנחת
קוביות קרח
סאוסר
IM1800B
499 ₪
במקום 769 ₪

magimix
מעבד מזון
מג'ימיקס
CS3200RB
במקום 1,139 ₪
799 ₪

NUTRI NINJA
שייקר נינגה
6 להבים
6 תכניות חכמות
כולל 3 מיכלים
1200W
CB353
499 ₪
במקום 689 ₪

Sauter
מעבד מזון
משולב בלנדר
סאוסר
3.5 ליטר
FP490P
במקום 309 ₪
169 ₪

morphy richards
בלנדר חכם
1.5 ליטר
מיכל זכוכית
מורפי ריצ'ארדס
48386
במקום 269 ₪
139 ₪

morphy richards
מעבד מזון
משולב בלנדר
מורפי ריצ'ארדס
48441
במקום 269 ₪
159 ₪

עין המפרץ סנטר
קיבוץ עין המפרץ, צומת עכו

חדרה
דוד שעשועות 42
(בכניסה מעד מול ככר חדרה)

נחניה
רחוב העלמאכה 32
אזור התעשייה מילג

ראשון לציון
מתחם חונים קונים
לישונסקי 9 - קומה ב'

קריית גת
המסגר 13
מתחם BIG

באר שבע
מתחם BIG
דרך חברון 21

ירושלים
צמוד לקניון הדר בתלפיה
גנרל פייר קינג 20

לכתך אחרי, במדבר, בארץ לא זרועה

סיפור חייה המפעים של אליענה רויזן, חסידת חב"ד המתגוררת בשכונת נחלת הר חב"ד בקרית מלאכי, כמעט בלתי נתפס. מסלול חייה שהחל כבת למשפחה קתולית אדוקה בעיירה קטנה בדרום אירלנד, קיבל טוויסט לאחר שגילתה באופן אקראי את עולם היהדות, אותו חשבה שנכחד מן העולם. באופן מפתיע, מאז עברה לא פחות משלושה תהליכי גיור שונים, עד שהרגישה יהודייה במאת האחוזים והגיעה אל המנוחה ואל הנחלה

הדס צורי

”רחוקה מהבית,

השביל לחזור נמחק.

הולכת על חבל דק”.

אליענה רויזן גדלה בדרום אירלנד, בעיר קטנה בשם קורק. היא נולדה למשפחה קתולית והייתה מבקרת בכנסיה בכל יום ראשון, עד שבסביבות גיל 12 החליטה שמיצתה את העניין: ”זה בעיקר היה משעמם”, היא מספרת. ”בנצרות אין סדר של קריאה בתורה שכולם מכירים. הכומר מקריא בכל פעם קטע שהוא בוחר, הקהל לא בקי בכתובים, ובעיניי אמה הייתה מגיעה לכנסיה בעיקר כדי לבדוק מה השכנות לובשות ואיך מתנהגים לדיהן”.

כיום אליענה היא אם לחמישה, חסידת חב”ד המתגוררת עם בעלה שאול בשכונת חב”ד בקרית מלאכי, אבל הדרך הארוכה שעשתה בכדי להגיע למקום בו היא נמצאת כיום, הייתה ארוכה ומורכבת. בשיחה איתה אנו נחשפים לחוויית בדידות גדולה שעוברים גרי צדק, העוזבים מאחור את כל מה שהיה מוכר להם: מולדת, שפה, תרבות, בית, משפחה וחברים, מצטרפים לעם היהודי, ומקבלים על עצמם חיי תורה ומצוות מתוך התמסרות אמיתית.

”אני זוכרת רגע מאוד לא פשוט עבורי, כאשר שאול ואני התארסנו. שאול קיבל עצה שלא לפגוש אותי עד לחתונה ולא התראינו שלושה חודשים. כשבישרתי להורי שאני מתחתנת, הם כעסו מאוד והודיעו לי שהם לא יגיעו לחתונה. הייתי מאוד בודדה”. את שמלת הכלה היא מצאה בגמ”ח ידוע בירושלים. ”מדדתי שמלה שמצאה חן בעיניי אבל הייתי לבד. לא הייתה איתי אמה או בת משפחה וגם לא חברה שתשתתף בשמחה ותחוה דעתה. ”המוכרת שאלה אותי איפה אמה שלך?“, מסביבי היו כמה כלות וכולן מלוות באימהות נרגשות. אמרתי לה שהיא לא תגיע לחתונה. זה היה רגע מורכב”, היא נשקפת.

נסיון מצרים

מתי התוודעת ליהדות?

”לא ידעתי כלום על יהודים עד גיל מבוגר יחסית”, היא אומרת. ”באירלנד לא נתקלים כמעט ביהודים, זה נחשב משהו ששייך לברית הישנה. חשבתי שהם לא קיימים יותר ושכולם הפכו להיות נוצרים. לא ידעתי גם שיש מדינת ישראל. חשבתי שארץ הקודש היא מדבר, ורק ידעתי שזה המקום שממנו הגיע אותו האיש”.

כשהייתה בת 13, לקחו את הכיתה שלה לראות את הסרט המצויר ’נסיון מצרים’, המספר את סיפור יציאת מצרים ועשר המכות. ”מאוד התלהבתי מהסרט ומאז התחלתי להתעניין ביהודים, רציתי ללמוד עליהם. אני זוכרת שפעם, כשעשיתי בייביסיטר לשכנה, הגיע לדלת צעיר ישראלי שניסה למכור תמונות. שאלתי אותו ’מאיפה אתה?’, והוא ענה בחשש: ’מישראל!’”.

למה בחשש?

”אירלנד היא מדינה מאד אנטי ישראלית, ממש בצורה קיצונית”, היא מסבירה. ”הם מזדהים מאוד עם הפלסטינים ומרגישים שישאל עבד הפלסטינים היא כמו אנגליה עבורם”.

שאלתי ’אתה יהודי? וכשהוא ענה בחיוב אמרתי: ’וואו! אני אוהבת יהודים!’. זו הייתה פעם ראשונה שפגשתי יהודי במציאות”, היא צוחקת.

אליענה התחילה לחקור וללמוד על העם היהודי, וניסתה ללמוד עברית דרך האינטרנט. ”גיליתי שבעיר שלי יש בית כנסת ושמפתלים בו רק בשבתות שלפני ראש חודש”. הוריה לא אהבו את המשיכה שלה ליהדות ולכן היא ביקשה מאביה שיקח אותה לפאב סמוך לבית הכנסת. ”בילוי בפאב הוא מאוד מקובל באירלנד”, היא מציינת. ”הוריי שמחו שאני סוף סוף יוצאת כדי

לפגוש חברים, כי לא הייתי חברותית ולא הרגשתי שייכת”.

היא נכנסה לפאב וברגע שהרכב של אביה נעלם, יצאה מהפאב ושמה פעמיה לעבר בית הכנסת. ”היו שם רק שני גברים יהודים מבוגרים מאוד וגוי שהדליק בשבילם חשמל. הם שאלו בחשד ’מי את?’, כי חששו אז מהתנכלויות של מוסלמים באזור. בזמן מלחמות בארץ שמו להם נעליים עם דם על המדרגות והציקו להם. ”אמרתי שאני רוצה להתפלל איתם והם הסכימו למרות שראו שפתחתי סידור משמאל לימין והבינו שאיני יהודיה. אני זוכרת שהם שרו ’לכה דודי’ וממש התלהבתי והתחברתי, למרות שלא הבנתי כלום”.

אליענה הייתה אז בת 17. ”הזמנתי סידור מאנגליה, כי באירלנד אי אפשר למצוא. כשהסידור הגיע רציתי מיד ללמוד לומר ’שמע ישראל’. הייתי מגיעה בכל חודש לבית הכנסת ורציתי להתגיייר. חשבתי שזה יהיה קל ופשוט, כמו להצטרף לנצרות”.

כשהבינה שבדאבלין יש שליח של חב”ד וקהילה של יהודים, החליטה שתלמד שם באוניברסיטה. ”רציתי להתרחק מההורים ש מאוד ביקרו את מה שאני עושה ואת לימודי העברית שלי”. במקביל ללימודי התואר בספרות והיסטוריה, אליענה התחילה להשתתף בפעילויות של הקהילה האורתודוקסית בדאבלין. ”בדאבלין פועלות שתי קהילות” היא מסבירה, ”אורתודוקסית ורפורמית. את הקהילה האורתודוקסית מנהל השליח של חב”ד, אבל אחרי זמן בו השתתפתי בפעילויות של הקהילה שלו, הוא נתן לי להבין שהוא לא מרוצה מכך שאני מתערה בקהילה. הוא הסביר שמינעת התכוללות היא עיקר תפקידו וחשש שאתחבר עם אחד מבני הקהילה בעודי גויה”.

נפגעת?

”היום אני מאוד מבינה אותו ונמצאת בקשר מאוד טוב עם הרבנית, אבל אז בהחלט כעסתי”, היא מודה.

אליענה קיבלה המלצה מאחד מבני הקהילה שאמר שאם היא מעוניינת לעלות לארץ כדאי לה ללכת לרפורמים ולהתגיייר אצלם. ”הוא הסביר שזה קביל מבחינת חוק השבות ומקצר מאוד את תהליך העליה לארץ”.

איך הרגשת בקהילה הרפורמית?

”זה היה הזוי: יש להם תפילות כמו של נוצרים, חצי בעברית וחצי באנגלית. הם אומרים בעברית את כל המשפטים שאומרים שצריך לשמור מצוות, כי הם לא רוצים שיבינו את המסר”, היא צוחקת. ”כמובן שהתפילה מלווה בשירה וגיטרה גם בשבתות. הרגשתי שהתפילה ממש דומה לכנסיה אבל מאוד מוזרה: הנשים לובשות טלית וכיפות ורודות. ממש לא התחברתי לזה, רציתי לצאת מהנצרות והם ניסו כל כך להיות כמו הנוצרים”.

כאשר היא ביקשה להתגיייר, הפגישו אותה עם האדם האחראי על התחום מטעמם. ”מה שהם באמת רוצים זה כסף. הוא הגיע לפגישה והדבר הראשון שהוא שאל היה ’כמה את יכולה לשלם לנו? רק אחר כך שאלו למה אני רוצה להיות יהודיה’, היא נזכרת. ”די מהר הבנתי שהדבר הכי גרוע שאפשר לעשות עם רפורמים זה לתת

את ההרגשה שאת רצינית בשמירת המצוות. הם מאוד מזלזלים בזה. הייתי מגיעה לקורס הגיור בלבוש צנוע והם היו מעירים לי על זה בלי סוף, אמרו לי שאני מתלבשת כמו סבתא. הכל הם עושים ’דווקא’, כדי להכעיס. כל הזמן הדגישו ש’אנחנו לא כמו האורתודוקסים’”.

הקורס הרפורמי היה אזורי למדי ולא כלל יותר מדי תוכן, אבל כדי לתת למתגיירים תחושה של תהליך הוא ארך כמעט שנתיים. ”בעיקר למדתי בו איך לא לשמור מצוות” היא צוחקת. ”בקבוצה שלי היו כל מיני אנשים מוזרים, שבאופן פרדוקסלי כיום כולם זכאים לעלות לארץ”. במהלך תהליך הגיור היא החליטה שהיא

”אמרתי שאני רוצה להתפלל איתם והם הסכימו למרות שראו שפתחתי סידור משמאל לימין והבינו שאיני יהודיה. אני זוכרת שהם שרו ’לכה דודי’ וממש התלהבתי והתחברתי, למרות שלא הבנתי כלום”

"לא יכולתי לספר להם שזה לתמיד, כי פחדתי שיעשו לי בעיות וינסו לעצור אותי". היא ארזה את חייה במזוודה ועזבה בלי להסתכל לאחור. "בת עין זה מקום מאוד צבעוני. יש בו המון חוזרים בתשובה והרבה אידיאולוגיה. הייתי קצת בהלם תרבות אבל החוויה הייתה טובה. התוודעתי שם לחסידות, למרות שבהתחלה לא רציתי לשמוע על זה. אמרתי להם שאני רק רוצה ללמוד הלכה כדי להיות יהודיה טובה, המיסטיות פחות עניינה אותי, אבל הם התעקשו שכדי להיות יהודיה טובה צריך ללמוד חסידות".

מבת עין היא המשיכה למכון אורה בירושלים, כשהקשר עם שאול נשמר לאורך כל התקופה. "הוא התחזק מאוד והצטרף לקהילת נהורא ברמת גן. הוא אדם רציני, וכשהוא נתפס על משהו הוא הולך עליו עם כל הלב ובצורה מאוד פנימית. מדי שבועיים היינו נפגשים בארץ הלאומי, ישבנו על ספסל עם תיק בינינו ולמדנו תניא".

במהלך הלימודים לגיור, הסיפור של אליענה התפרסם באחד מעלוני השבת. בעקבות הפרסום, משפחה ממעלה לבונה שאב המשפחה עלה מאירלנד לפני 30 שנה, הזמינה אותה לשבת. "האבא הוא אירי שנשוי לטוניסאית. יש להם 7 ילדים והם קיבלו אותי מכל הלב", היא מעידה. "בכל שבת הייתי נוסעת אליהם וזה היה מדהים עבורי לחוות תחושה של בית סוף סוף. לא ידעתי עברית כל כך טוב אבל מלכה, אם המשפחה, הייתה מדברת אליי כאילו אני מבינה הכל. לשכנים ששאלו מי הגיינג'ית שמגיעה אליהם לשבתות, הייתה אומרת: "זו הבת שלי".

קח לך אישה ובנה לה בית

אליענה סיימה את הלימודים לקראת הגיור והתייצבה בפני בית הדין, מלווה במלכה - האם המאמצת - ובשאל. "הדיינים התפעלו מהידע ההלכתי שלי", היא מחייכת. "כשביקשו לדעת אם אני יודעת את הברכה הראשונה של תפילת שמונה עשרה התחלתי לדקלם את כל התפילה. הם ניסו לעצור אותי אבל היסיתי אותם והמשכתי עד הסוף".

"הרגשתי שזה היה קל מדי", היא מפתיעה. "תמיד אנשים אומרים שהגיור של הרבנות הוא קשה, אבל למי שבאמת רוצה להיות יהודי - זה קל. הרגשתי שלא שאלו אותי מספיק שאלות: 'זה כל מה שאתם מבקשים ממי שרוצה להיכנס לעם היהודי?', תהיתי. שאול הצטרף לבית הדין כדי להעיד על התהליך שלי. הדיין פנה אליו ושאל 'אתם רוצים שהיא תעבור מקווה עכשיו או לפני החתונה שלכם?' פרצתי בצחוק גדול: 'איזו חתונה? אני לא מכירה אותו

כמעט'. שאול היה נבוך מאוד... הוא אמר לי: 'אני לא מגיע לבית הדין בשביל בחורה שאני לא שוקל להתחתן איתה'. הייתי בת 23. באירלנד לא חושבים על חתונה בגיל כזה. אמרתי לו 'אתה יודע מה? בוא נכיר קצת. אני אבוא ללמוד במדרשה במרכז ונכיר יותר'. בתקופה הזו, שאול מאוד התקרב לחב"ד דרך הקהילה של הרב מוטי גל ז"ל. הוא המליץ לאליענה על מדרשת פנימיות של חב"ד ברמת אביב. "לא ידעתי מי זה הרבי מליובאוויטש וקצת חטפתי שוק כשהגעתי לשם", היא נזכרת.

אחרי כמה חודשים, בפגישה עם שאול, היא אמרה לו שנמאס לה לעבור ממקום למקום ולחיות על המזוודה, היא רוצה מקום קבוע, בית. שאול ראה בזה סימן טוב מכיוון שבאותו היום הוא תכנן להציע לה להינשא לו. "הוא ארגן חופה והדליק המון נרות. אחר כך הוא ניגן לי בסקסופון את השיר 'אשת חיל' ואמר לי: את אשת החיל שלי ואני

רוצה להכיר את ישראל. "הייתי בקשר עם הרבה ישראלים בפייסבוק. שאלתי מה עושים אנשים בגילי בארץ וענו לי שהם בצבא, אז אמרתי 'גם אני אלך לצבא'".

אליענה מצאה ארגון שנקרא 'ישראל' שדרכו מגיעים לארץ ומתנדבים בבסיסים צבאיים. דרך הארגון היא הגיעה להתנדב בבסיס מעצר בעפולה. "היו שם חיילים בעונשים שונים: לקחו את הטנק לסיבוב, ניסו למכור רימון לערבי, ועוד כל מיני 'מצוות', אבל באופן מוזר הרגשתי לראשונה בחיי חלק ממה שהו, הרגשתי שייכת, כי הייתה שם אחדות שאהבתי: רוסים, אתיופים, אשכנזים וספרדים וכולם עובדים ביחד. שם גם ראיתי לראשונה איש עם טלית בשבת ונורא התלהבתי: זה היה נראה לי כמו סופרמן - גיבור על". יחד עם זאת הייתה גם אכזבה: "חשבתי שבארץ הקודש כולם שומרים מצוות וגיליתי שזה ממש לא כך".

שלום ולא להתראות

לאחר תקופה היא חזרה לאירלנד ומאוד רצתה לשתף את האירים בחוויה. "זה היה בזמן המתיחות של ישראל עם טורקיה ומשט המרמרה. כתבתי בעיתון מקומי קטן על החוויות שלי בצבא הישראלי. סיפרתי שהישראלים הם אנשים טובים שקיבלו אותי יפה ונתנו לי להרגיש אחת מהם". האירים הגיבו לזה קשה מאוד: "עשו עלי כתבה בעיתון גדול ופופולרי. קראו לי שם 'מחבלת'. בפורומים ברשת כתבו שמגיע לי למות ושצריך לקחת לי את האזרחות. זה כאב לי מאוד. עבורי זו הייתה החותמת שאיני חלק מהעם הזה ושלא אשאר באירלנד".

איך המשפחה קיבלה את הפרסום?

"הורי לקחו את זה מאוד קשה. אבי הוא בלש במשטרה ופתאום הבת שלו מוצגת כמחבלת בפני כל המדינה".

בינתיים, גם תהליך הגיור לסימו. "הגעתי לבית דין מצחיק. שלושה אנשים ישבו שם: אישה, רב רפורמי וגוי שעבר גיור רפורמי. בית הדין לא שאלו אם אני שומרת מצוות כי זה לא חשוב להם, אז הם שאלו למה אני רוצה להתגייר ומה החג שאני הכי אוהבת. ידעתי שעלי להגיד משהו 'פרווה' אז אמרתי שאני הכי אוהבת את פורים כי אני אוהבת תחפושות". היא עברה את בית הדין בקלות ואז נאמר לה שהיא יכולה גם לטבול במקווה, רק אם היא רוצה כמובן. "ידעתי שזה טוב עבור תהליך העליה אם טובלים במקווה, אז הסכמתי. בסוף, מסיבות שונות החלטתי שלא לטבול. יצאתי כלעומת שבאתי ואמרתי 'טבלתי'. שילמתי כמובן. זה הכי חשוב להם".

לאחר שסיימה את לימודיה, החליטה אליענה לממש את רצונה ולעלות לישראל, להתגייר בגיור אורתודוקסי ולהתחיל לצעוד בדרך התורה והמצוות. היא פרסמה בפייסבוק שהיא רוצה לעלות לישראל ולמצוא מקום שבו אפשר להתגייר ולהיות חלק מקהילה. בחור בשם שאול ענה לה: הוא סיפר שהחל תהליך חזרה בתשובה ונוצר ביניהם קשר. שאול נולד לאב יהודי ולאם גויה, שירת בצבא ועבר גיור צבאי. לאחר שהחל לשמור מצוות הוא עבר עבר גיור לחומרה אצל הרב אירבך. כיום שאול הוא בעלה של אליענה.

"שאול המליץ לי על לימודי גיור בבת עין והחלטתי שאלך לשם". להוריה אמרה שהיא רק נוסעת לביקור בישראל.

רוצה להתחתן איתך".
הופתעת?

"מאוד. הייתי בשוק! אמרתי לו 'אוקי...' בנימוס אירי אופייני. קשה לאירים להגיד לא", היא צוחקת. "לא דמיינתי שאתחתן בגיל כל כך צעיר ופתאום התארסתי. שאלו מאוד חזק בעבודת ה' וזה בדיוק מה שהייתי צריכה, זה התיקון שלי, אבל אז זה בהחלט בהליל אותי", היא מודה.

כעת היא כבר לא יכלה להתחמק מלספר להוריה שהיא לא בשנת התנדבות אלא שעשתה עליה, עברה תהליך גיור ושהיא מתחנת. "הם עדיין חיכו שאחזור מההתנדבות בארץ ישראל. עברה שנה מאז שעזבתי והם לא הבינו מה קורה. בשיחת סקייפ סיפרתי להם שעכשיו אני יהודיה ושאני הולכת להתחתן. הם לקחו את זה מאוד קשה. הם כעסו והצטערו, ואמא אמרה שאם אני עושה כזו חתונה, היא לא תגיע. תשכחי מזה, היא אמרה לי". שאול הוא איש צבא, ובאירלנד אנשי צבא מגיעים מרקע סוציו אקונומי מאוד נמוך: "למה בגיל כזה? מי זה האיש הזה?!", הם לא הבינו.

ניסית לשכנע אותם?

"קיוויתי שהם בכל זאת יבואו בסוף, ורק ביום החתונה קלטתי שהם באמת לא באים. זה היה מאוד קשה. אחי שלח לי הודעה בבוקר החתונה וכתב לי שאני אנוכית וחושבת רק על עצמי", היא מתארת בצער. "אבל כמבט לאחור אני חושבת שזה היה לטובה, כי עשינו חתונה יהודית מאוד בכני ברק, ואם הם היו באים זה היה שוק גדול מדי עבורם". יחד עם זאת היא מודה שזה לא היה פשוט. "כשהצלם הגיע הוא רצה להתחיל עם התמונות המשפחתיות ושאל 'איפה אמא ואבא?'. התחלתי לגמגם במבוכה, אבל בהשגחה פרטית בדיוק מלכה ומשפחה הגיעו ועדכנו מיד את הצלם: 'אנחנו ההורים!', ומיד הצטרפו לצילומים. הם מאוד שימחו אותי".

כיום, לאחר שמונה שנים מהחתונה, לשאול ואליענה יש חמישה ילדים והשישי בדרך. הגדולה בת שבע, הקטן בן שנה ובאמצע תאומות ועוד בן. "הרבה שפע", היא צוחקת. לפני מספר שנים הם עזבו את קהילת 'נהורא' ברמת גן ועברו לשכונת חב"ד בקרית מלאכי. "עברנו תהליך", היא מסבירה. "היו לנו שנים מאוד טובות בנהורא וקיבלו אותנו יפה מאוד, אבל התקרבונו לחב"ד ומסודות הלימוד שרצינו היו רחוקים. חיפשנו קהילה חסידית, וכשהגעתי לקרית מלאכי התאהבתי בקהילה הזו שהזכירה לי כפרים יהודיים מהסיפורים החסידיים של פעם".

הורייך בקשר איתכם?

"כשהילדה הבכורה שלנו נולדה, הוריי הגיעו לארץ. הם הבינו שאם הם רוצים קשר עם הנכדים הם צריכים קשר איתי. זה לא פשוט כי הם לא יודעים כלום על יהדות וגם לא רוצים לדעת. קשה להם מאוד, אם כי להפתעתי דווקא דברים שחשבתי שיהיה להם קשה

לקבל עברו בקלות ומה שחשבתי שיקבלו בשמחה - היה קשה. כשכיסיתי את הראש עם מטפחת אמא החמיאה לי מאוד. לעומת זאת על הילדים הם אומרים לי כל הזמן: אבל זה האחרון, נכון?".

אחרי שבתה נולדה, אליענה שמעה על בית הדין לגיור של הרב קרליץ בכני ברק ועל כך שישנו חוסר הכרה הדדי בינם לבין בית הדין לגיור של הרבנות הראשית לישראל. כדי להיות בטוחה לחלוטין שהגיור שלה יהיה מקובל לכל הדעות, היא החליטה שאין לה מה להפסיד אם תעבור גיור נוסף לחומרא. "אני אישה, והיהדות של הילדים מגיעה ממני", היא אומרת. "רציתי להיות בטוחה שהגיור שעשיתי מקובל על כולם ושילדים לא יהיו בעיות". היא עברה גיור אצל הרב ניסים קרליץ. "בבית הדין הם טבלו גם את בתי התינוקות, כמו שמטבילים כלים. הייתי בהלם: מה אתם עושים לתינוקות שלי?!". לסיכום היא אומרת: "זה הגיור האחרון שלי, אני מקווה" היא צוחקת. "נראה לי שיצאתי ידי חובת כל הדעות".

חינוך תואר + תעודה במייוחד שבילך

הצטרפי לאחת מהתוכניות הייחודיות בתואר הראשון
בחוץ לחינוך מיוחד במכללת הרצוג

לקויות
לימודיות מורכבות

אבחון
דידקטי

הוראה
מותאמת

קשיים
רגשיים-התנהגותיים

מנחה מיומנויות
חברתיות-רגשיות

מספר המקומות בכל תוכנית מוגבל
למסיימות, תיתן תעודת הסמכה בנוסף לתעודת תואר ראשון

מלגת ייחודית בסך **4,000** ש"ח
למשלבות עם החוג למתמטיקה
בסך **28,000** ש"ח
מלגות ש"ח*
ומלגות קיום*

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 074-7214487 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

*ע"פ תנאי הוכחות

"כל הטיפול הזה הוא כמו כוסות רוח למת"

"זהו... נגמר לנו.

אנחנו לא מצליחים להחיות את האהבה שלנו יותר. אני לא מצליחה להרגיש את האהבה שהייתה לי לפני והוא באמת מתאמץ, אני יודעת את זה..."

בגלל זה אני לא יודעת מה בדיוק יעזור לנו הטיפול הזה, זה כמו כוסות רוח למת" אמרה איריס

"את מסוגלת לחשוב למה התחנת עם דני?" שאלתי

"בטח. הוא היה רגוע, שידר המון שליטה ושלווה נפש. תחושה פנימית חזקה שיש לי על מי לסמוך"

אמרה איריס

"איריס, מה שבעצם קיבלת מדני זו תחושת בטחון"

"נכון" ענתה

"אני לא מבין, אני נותן לך היום פי 3 יחס, תשומת לב והרבה יותר דברים מהתקופה שהכרנו.

אני לא מבין. אני נשארתי אותו בן אדם, מה השתנה? זה כזה מתסכל" אמר דני בייאוש

"קשה לי להגיד את זה אבל חשוב לי להיות הכי אמיתית ואני מרגישה שאני לא אוהבת אותך יותר דני"

פנתה אליו בכאב.

"איריס, אותה תחושת בטחון שקיבלת מדני, היא גם האינטרס המשמעותי ביותר שהניע אותך לקשר איתו"

"אינטרס?? אני אהבתי אותו מאוד. הוא היה כזה מקסים, חברותי, ידע להצחיק אותי... מה קשור אינטרס?"

"איריס, עד היום האהבה שלך היתה תלויה בכמות הבטחון שדני מספק לך.

ברגע שהתחלת לקבל פחות ופחות תחושת בטחון מדני, התחלת להרגיש ריק בקשר, חסר.

מה שעשית באופן אוטומטי, בצורה תת מודעית, ניסית להחזיר לעצמך את היכולת לקבל את הביטחון בחזרה מדני - כי על זה האהבה שלכם עומדת" סיכמתי

"זה גורם לי להרגיש ממש רע מה שאת אומרת.

את הופכת את האהבה שלי לאינטרסנטית, אני לא עד כדי כך כזו" התגוננה איריס

"זה באמת מבהיל להגיד על מה שחשבת עד היום שזה נקרא אהבה שזה בעצם אינטרס, אבל חשוב לשים לב שאת לא סתם נקשרת לדני מתוך איזה רצון סתמי, יש בך צורך נפשי אמיתי לקבל ממנו בטחון, את באמת זקוקה לזה.

רק מה שקרה, זה שבשלב מסויים בקשר, התחלת לקבל מינון נמוך יותר של ביטחון מדני מאשר שקיבלת ממנו בתחילת הקשר.

את זוכרת איך הגבת לשינוי הזה?" שאלתי

"כלום, לא עשיתי שום דבר. אני בכלל לא ידעתי שהיה איזה שינוי..." הגיבה מהר בבהלה

"אני רוצה שתנסי לברר עם עצמך, איך ניסית לקבל חזרה את מה שהוא הפסיק להעניק כמו פעם?"

את פעלת בכל מיני דרכים. חלקן מודעות וחלקן לא.

את התחלת לשרד לו חזק מאוד: חסר לי"

"אני לא זוכרת שעשיתי כזה דבר" המשיכה בחשדנות

"אפשר לקרא למה שעשית הפגנה -

הפגנה, זו אחת הדרכים הטובות שהנפש מוצאת לשרד לבן הזוג תדר שהוא כבר לא נותן את מה שאני צריכה, התחלת לשרד לו קרירות. פתאום את כבר לא כזאת נחמדה, לא מחייכת כמו בהתחלה, מורגש מאוד חזק שחסר לך משהו" הסברתי

"אני ממש יכול להזדהות עם המקום הזה ואני זוכר כמה הרגשתי את המקומות האלה בקשר" התערב דני

"ואוטומטית מה שקרה, זה שדני הרגיש את החסר הזה ששידרת לו והוא התאמץ מאוד להשלים אותו.

בנקודה הזאת, התרחש דבר ממש אבסורדי.

כשעשית את ההפגנה הזאת כלפי דני, דני אכן קלט שאת לא מצליחה לקבל ממנו את הבטחון שאת זקוקה לו, אז הוא ניסה בכל מיני דרכים לפצות אותך.

הוא באמת לא קלט מה את רוצה.

את לא סתם חיפשת ממנו בטחון, אלא חיפשת ביטחון בצורה מאוד מסויימת שרק דני יודע לתת .

סוג של עמידה, שדר שהוא משרד לך....לכן, כאשר המקומות האלה פחתו או אפילו הפסיקו, הוא היה יכול לקנות לך מתנות, להגיד לך מהבוקר עד הערב כמה הוא אוהב אותך ולעשות אינסוף סלטות באוויר וזה לא היה עוזר.

את לא קיבלת מה שהיית זקוקה לו, את המשכת להחמיץ לו פנים והוא לא הבין למה...."

"הכל אני נותן לה, באמת אני לא מבין מה היא עוד צריכה. אני משקיע יותר מכל בעל אחר שאני מכיר, אפילו חברות שלה אומרות לה את זה...." התפרץ דני

"אתה נותן לי הכל, אבל לא מה שאני צריכה" השיבה לו איריס

"אבל מה את צריכה? תסבירי לי, מה בדיוק את צריכה?" שאל דני בחוסר אונים

"דני, זה יכול להיות דברים מאוד מסויימים כמו: מבט או חיוך מסויים שהיא צריכה ממך..."

בכל מקרה, השרד הזה שהיא משרדת לך דני, שאתה לא מצליח לתת לה מה שהיא צריכה, גורם לך להרגיש חוסר ביטחון בקשר"

"תקשיבי, אני לא יודע למה היא זקוקה ואני מבין שאני לא יודע איך לתת לה את זה" התערב שוב דני

"בניסיון שלך איריס לסחוט מדני את הביטחון שאת צריכה ממנו - את בלי כוונה גורמת לו לאבד את האפשרות לתת לך את זה. זה משהו פרדוקסלי - נראה אפילו חסר פתרון, בעיה ללא מוצא"

"אז מה אני אמורה לעשות? בתחילת הקשר זה לא היה ככה. הרי הוא נתן לי את היחס המיוחד הזה שהייתי צריכה אותו, למה זה פשוט לא יכול לחזור להיות ככה?" שאלה איריס

"כי בעקבות השרד הזה הוא מאבד את הבטחון .

השרד שהוא מרגיש - האכזבה שלו מעצמו, בחוסר האמון שהוא לא באמת יכול לתת לך את מה שאת זקוקה לו מתחיל לייצר בינכם תהום" עניתי לה

הרב ידידיה לביא | רב, יועץ ופוסק במכון

השותף המרכזי

בפרשתנו מוזכר יסוד מרכזי - הכרת האדם בכך שלא כוחו והשתדלותו המעשית הם גורמי הצלחתו - אלא הקב"ה. וליתר דיוק - הקב"ה מעניק לו כוחות לפעול ולעשות - "וְזָכַרְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הִנְתֵּן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת תְּהִלָּה" (דברים ח', י"ח).

בעקבות הכרה זו, האדם - לצד השתדלותו - משליך יהבו על ה' ובטוח בו, ונושא תפילתו אליו.

ה'שפת-אמת' (ואתחנן תרל"ג) כתב ביחס לתפילה:

"...אף... שיש לאדם להתפלל בשעה שנצרך לבקשה. אבל כאמת עיקר מעלת התפילה היא שיכוון לתפילה עצמה לא לעשיות בקשתו. כי אף כשהאדם מבקש על איזה דבר. מ"מ בעמדו להתפלל יש לו לשכוח צרכיו ולהתפעל בשבחו של מקום. ויוכל להיות נענה בתפילתו ע"י שבקשתו גרם לו לבוא לתפילה... שכיון שע"י הצרה בא אל התפילה הוא מחובר להתפילה. ועל ידי זה נענה".

ה'שפת-אמת' מלמדנו שמעלה גדולה היא עצם העמידה לפני ה' בתפילה ולא (רק) כבקשה למילוי צרכיו של האדם. מכוח המעמד הרוחני שהאדם מגיע אליו בתפילתו - יזכה בע"ה גם למילוי צרכיו.

בעבודתנו במכון פועיה, חלק ממה שעולה בשיחות עם זוגות המצפים לפרי בטן הוא ערכה וכוחה של תפילה על כך, יחד עם ההשתדלות המעשית המפרכת.

תפילה בעניין פרי בטן מצינו כבר בימי אבותינו הקדושים. ידועים דברי רחל ליעקב אבינו בבקשתה לבנים (בראשית ל'): "הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי". יעקב עונה לה: "ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן?"

הרמב"ן בביאור לדבריהם כתב:

"...ועל דרך הפשט אמרה רחל ליעקב שייתן לה בנים, ובאמת דעתה לאמור שיתפלל עליה אבל שיתפלל עליה עד שייתן לה בנים על כל פנים ואם אין שתמית עצמה... והנה הצדקת בראותה שלא תוכל להיסמך על תפלת יעקב שבה להתפלל על עצמה אל שומע צעקה וזהו וישמע אליה אלוקים".

עיקר בקשתה של רחל מיעקב היתה שיתפלל בעדה. אך מעלה גדולה היא לתפילתה של האישה עצמה המצפה לילד. צעקתה הכנה והכואבת מעומק ליבה אל הקב"ה שיוזכה אותה בילדים, אכן זכתה להתקבל.

נראה להוסיף שבתחום זה אנו רואים יותר את מרכזיותה של התפילה. הגמ' בתחילת מסכת תענית מלמדת אותנו שמפתח של 'חיה' (=ילדת) נמצא בידי של הקב"ה ואינו נמסר לשליח (יעוין שם ברש"י ותוס' בביאורם).

אכן אנו מחוייבים להתאמץ בתחום זה ולהיעזר ברופאים וברפואה הטובה שהקב"ה זיכה אותנו בה, אך חלקו של השותף השלישי, הקב"ה, בתחום זה - משמעותי אולי אף יותר מאשר בתחומים אחרים. בתפילתנו אליו, אנו שופכים ליבנו בבקשה שה'שותף המרכזי, יביאנו אל היעד הנשקף.

בס"ד

"איך פותרים את המצב הזה?" שאלה

"דבר ראשון - אנחנו חייבים לבדד תחושות. לנתק את התחושה מהסיבה שלה.

כרגע את מרגישה חוסר בטחון, לא משנה שבן הזוג הוא זה שגרם את זה.

הביני שמסובב הסיבות סובב את זה שתרגישי חוסר בטחון

אם עד היום היה לך אינסטיקט שפועל לפי תבנית חשיבתית מסוימת שאת הבטחון את צריכה לקבל מבן הזוג.

היום את מבינה שזה לא ככה ועובדה שניסית להתלות בו והוא לא נתן לך את הבטחון שאת צריכה.

מפה את יכולה להבין שאין הדבר תלוי אלא בכך בלבד.

ההבנה הזו דורשת ממך לעשות שינוי בתפיסה של מה זו אהבה עד כה הגדרת האהבה שלך הייתה שאהבה זה לקבל מבן הזוג משהו שיהיה שווה לך להמשיך איתו, יהיה שווה לך לאהוב אותו - כי את מקבלת ממנו משהו שלא היה לך בלעדיו.

המשבר הזה, תחושת החסר הזאת, מובילה אותך להבנה שזה הפוך. אהבה זה לא מה שאת מקבלת - זו אהבה תלוית זו לא אהבה בריאה. אהבה בריאה, אהבה נכונה זה כשאת מחליטה מתוך רצון אישי שלך להתעניין בחיים שלו, לראות אותו, ליצור איתו קשר - זו אהבה.

הכל פה מתהפך.

"איך זה מתהפך?" שאלה

"ניסיונות ההתמודדות לפתור את תחושת המצוקה שלך, היו ניסיונות כושלים שרק הלכו והחמירו את המצב וזה רק הגדיל את תחושת המצוקה עד שהגעת למצב שאת בכלל לא מרגישה שאת אוהבת אותו.

מה שצריך לעשות זה לקחת את תחושת המצוקה ולהשתמש בה עד למקום שיוביל אותך למצב של לחפש משהו אחר..... החיפוש יגרום לך להבין שאין הדבר תלוי אלא בכך בלבד וככה את עולה למימד חדש בקשר.

במימד החדש הזה, פרושה של המילה אהבה היא לצאת מתוך השקיעה בעצמך, מהאינטרסים והרצונות האישיים שלך ולחפש את הקשר.

לראות אותו, להתעניין בו, להבין למה הוא זקוק - זו אהבה"

"לא יודעת, זה נשמע כמו משהו תאורטי שלא באמת עובד במציאות" התחילה להתנגד בתוקף.

"בשביל לפתור את הפלונטר הסבוך של הקשר שלכם חייבים לשנות חשיבה.

את מרגישה שחסר לך בטחון? נסי שניה מהלך חדש

במקום להתלות בדני שיתן לך בטחון, פשוט תסכימי להרגיש את תחושת החסר שלך,

תפני לדני ותנסי ליצור איתו קשר אמיתי,

המשפט שהיה לך:

"אתה נותן לי - אבל לא את מה שאני צריכה."

יתהפך ויהיה:

"אני אתן לך את מה שאני צריכה וממילא יחזור לך הבטחון לתת לי את מה שאתה יכול להעניק לי"

לפתע יחזור לדני כל המקום האמיתי שלו, כל המסוגלות והעוצמה שלו.

פתאום הוא ירגיש יכולת ורצון להעניק לך את מה שאת צריכה ממקום שבו הוא מרגיש מלא כי הענקת לו בטחון באמון שנתת בו."

הטור נכתב בהשראת הקורס של הרב אליהו לוי · טיפול שורש בזוגיות

לפרטים והרשמה לקורס המלא, לפנות למייל:

www.hannad.co.il · או באתר: hanna.tipul@gmail.com

חנה דיין: טיפול זוגי ופרטני

קליניקה פרטית במרכז · 054-4480705

"קרבה שנת השבע"

שהם איזן

בית הדין יכול להתחייב לשלם לחקלאי רק בערבון מוגבל, מכיוון שישנה הסכנה שלא יצמח מספיק יבול. פה נכנסת לתמונה העמותה, שבעזרת מימון של יהודים יקרים מארה"ב מבטיחה להחזיר את ההוצאות של החקלאי. דבר זה, תורם גם לאחדות ולחזיון הערכות ההדדית עם יהודי התפוצות, הזוכים להשתתף גם הם במצווה אף שאינם מתגוררים בארץ."

אריה ברגמן, מקים העמותה, מתאר את הסיבות להקמתה: "רציתי להביא את בשורת השמיטה לעם היהודי. המגמה היא לאחד את העם והארץ דרך התורה, והשמיטה היא מצווה מושלמת לשם כך. בעולם כיום, ישנם פערים חברתיים אדירים ובעיות כלכליות רבות, והשמיטה מציגה פתרון לכך, ע"י האיחוד והשותפות של כולם בפירות. בזכות הפרוייקט הזה, ישנה הורדת מחירים בארץ, וזה משמעותי לתושבים רבים."

שיווק הפירות לציבור

"לאחר שהעמותה חתמה על הסכמי עבודה עם חקלאים מכל רחבי הארץ" מסביר יובל, "היא השיגה כמות אדירה של פירות. בשנה זו, הפירות כולם שייכים לעם היהודי, ופה האתגר הגדול - למצוא את הציבור שיעדיף את הפירות האלו על פירות שאינם קדושים בקדושת שביעית."

מדוע זה אתגר?

יובל: "מסתבר, שהן בציבור החרדי והן בציבור הדתי לאומי, יש לעיתים חשש מאכילת פירות שביעית, ואנשים רבים מעדיפים כלל לא לקנות פירות כאלו כדי לא "להסתבך" עם הטיפול בשאריות ועם ענייני המצווה, והתוצאה היא שבסוף המצווה כמעט ואינה מורגשת."

"לכן, חלק מהעבודה שלנו היא קודם כל להרגיע את הציבור, ולהסביר שהזכות באכילת הפירות גדולה בהרבה מהחשש - חשש שמקורו הוא פשוט ביצר הרע הבא להרחיק אותנו מהקדושה. מדובר בזכות מופלאה: בשונה מאכילת מעשרות

נדמה לכאורה, כי שנת השמיטה מגיעה כבר אל קיצה, אולם מסתבר כי מבחינות רבות אנו ניצבים עתה בשיאה. אחד הגופים המרכזיים שלקחו על עצמם את משימת הנחלת והנגשת מצוות השמיטה לכלל עם ישראל, הינו עמותת "שנת השבע". העמותה הוקמה בשנת 2013, לפני השמיטה הקודמת, ע"י אריה ברגמן מארצות הברית, ופעילותה מתמקדת בשני ערוצים מרכזיים: הערוץ הראשון הוא הפן החינוכי החווייתי - לחבר את מצוות השמיטה אל כל עם ישראל, ובמיוחד לבני הנוער והגיל הצעיר, והשני, הוא פעילות בתחום החקלאי.

יובל תור, מנכ"ל העמותה העובד כחקלאי ב-14 השנים האחרונות, מסביר כי דווקא עכשיו מצוות השמיטה רלוונטית מתמיד: "אף שנדמה שזה כבר סוף השנה, בחורף רוב הפירות היו שייכים לשנה שעברה (בשונה מהירקות), ולכן דווקא בימים אלו מתקיימת עיקר העבודה שלנו עם פירות השביעית."

מה היא בעצם העבודה שלכם?

יובל: "אף שבאופן פרטי משמעותה של מצוות השמיטה היא לשבות ולא לעבוד בגינה, באופן ציבורי ההשבתה היא דרך שאינה רלוונטית, כי כך כמעט ולא גדלים פירות הראויים למאכל, מה גם שהחלקאות הישראליות אינה מסוגלת להתמודד עם שביתה כזו פעם בשבע שנים. בשנת השביעית, הפירות הגדלים בארץ ישראל שייכים לכלל העם, אולם רוב האנשים אינם מגיעים ממש אל המטעים והשדות, ולכן הדרך הציבורית הטובה ביותר להנגיש להם את הפירות היא ע"י "אוצר בית דין", שאנו כעמותה מהווים לו גב כלכלי."

מהו בעצם אוצר בית דין? יובל מסביר: "למעשה, הרעיון של אוצר בית דין מופיע כבר בתוספתא, אולם במשך מאות שנים כאשר היינו בגלות, לא נעשה בו שום שימוש. במהלך המאה העשרים, כאשר שבו יהודים שומרי תורה ומצוות לעבוד באדמות ארץ ישראל, עמדו בפניהם בשנת השמיטה שתי אפשרויות קיצוניות: האחת, הייתה לשבות לגמרי ממלאכה במהלך השמיטה, אולם דבר זה עלול היה לפגוע אנושות בחקלאים בפרט ובהתיישבות בארץ בכלל. הפתרון השני, היה היתר מכירה, בו תמך הרב קוק, ובמסגרתו אין כלל קדושת שביעית בקרקע ובפירות, והעבודה היא כמעט כבכל שנה.

"אוצר בית דין לעומת זאת, הוא דרך ביניים מצויינת, עליה הסכימו הן החזון איש והן הרב קוק. באוצר בית דין, החקלאים אומנם עובדים את האדמה ומגדלים את היבול, אך לא כבעלים עליה: למעשה, החקלאי מפקיר את הפירות, ובית הדין שוכרים אותו כדי שיעבוד ויטפל בהם, ואח"כ בית הדין אחראים על השינוע והשיווק לציבור שאין לו את היכולת להגיע אל המטעים ולקטוף את היבול בעצמו. על הפירות עצמם, גובים רק את עלויות העבודה והשינוע, וכך יכולים לשלם לחקלאים על עבודתם.

"אולם דבר זה לא תמיד פשוט כל כך:

שבמהלכו במשך 3 השבועות של "בין הזמנים" יחולקו הפירות בחינם, ממש כמו באוצר ב"ד המקורי המוזכר בתוספתא.

"כעת, כאשר רוב הציבור בחופש, הקמנו את מבצע "ניידת השמיטה", משאית קירור המסתובבת בין ריכוזי תושבים גדולים: בגולן, בחופי הכינרת, במסלולים ובישובים - ושם מחלקים להם פירות שביעית טריים. יחד עם הפירות, מקבל הציבור גם פלאייר המסביר על משמעות קדושת השביעית. הכלל שלנו הוא שאף אחד לא מקבל פירות בלי הסבר, שלא יהיה מצב שאדם מקבל פירות בחינם אך זורק לפח ולא יודע במה בעצם מדובר".

"מעניין" מוסיף יובל, "שאנשים מנסים תמיד להבין "מה הקאצ' ", לוקח זמן להסביר שזה פשוט בחינם ושייך להם...".

יין שביעית

מיזם מיוחד נוסף של העמותה, התקיים במהלך השבוע האחרון בכרם הענבים בקיבוץ עין דור, השייך ליקב הבוטיק "כרמי נטופה". בשמיטה זו בפעם הראשונה, הוחלט לקיים אוצר בית דין בכרם. "זו החלטה לא פשוטה" אומר יובל, "מדובר בכרם גדול, ועלינו לשווק את כל היין בעצמנו, ולהחזיר לחברה את ההוצאות. הכי פשוט היה לעשות היתר מכירה, אך היה לנו חשוב שהיין יהיה קדוש בקדושת שביעית.

"החלטנו למנף את הפרוייקט, ובמקום פועלים גויים שיבצרו יחסית מהר ובזול כמקובל, לתת לציבור בארץ להיות שותף במצווה הזו. לשם כך נדרש כוח אדם רב, ולכן אנו עובדים בשיתוף פעולה עם ארגון השומר החדש. בארגון זה, ישנם גם הרבה מתנדבים לא דתיים, וכן כאלו שמעולם לא ראו איך גדלים ענבים בכרם, ובפעם הראשונה בחייהם הם זכו להיות חלק מהמיזם הזה, לעסוק בבציר ובעבודה, וללמוד על משמעות השמיטה.

"לאחר הכנת היין, יחולקו בשנה הבאה כ-40 אלף בקבוקים של יין לגמרי בחינם, לחיילים, אברכים, נזקקים משפחות הזקוקות לכך. בנוסף לכך, בקבוקי היין הנותרים ימכרו במחירי עלות, וכך אנשים שלא יכולים להרשות לעצמם לקנות יין איכותי בדרך כלל, יוכלו לזכות בכך בשנה הקרובה".

מלבד העבודה המסחרית לטובת הפקת היין, התקיים השבוע גם מיזם "בציר חברתי", במסגרתו הגיעו לכרם בכל יום מאות מבקרים מכל המגזרים, השתתפו בפעילויות חברתיות שונות, למדו על השמיטה, וכמובן - עסקו בבציר וקיבלו לבייתם תירוש שהכינו במקום.

"באמצעות מצוות השמיטה" מסיים יובל, "אנו גם שואפים ליצור שוויון אמיתי: בשנה רגילה, נותן החקלאי תרומות ומעשרות, וכאשר יש נתינה, נותרים המעמדות השונים: בין זה שאין לו לזה שיש לו, בין הנותן ובין המקבל. אך בשמיטה, הפירות שווים לכולם".

"זו גם הדרך שלי לקיים את השמיטה, על אף שאני חי בחו"ל" מוסיף אריה, "וזה משמח שיש שותפות של העם כולו במיזם החשוב הזה".

למשל, שאינה רלוונטית לרוב העם - כאן מדובר בקדושה ששייכת לכולנו, ללא מעמדות, בכל ארץ ישראל. זהו שילוב של קדושת המקום וקדושת הזמן".

יובל מרחיב עוד על משמעות השמיטה: "בשנה רגילה, יש לנו בעלות על הפירות, ודבר זה מטשטש את העובדה שקיבלנו את הפירות האלו מהקב"ה. בשנה זו, ה' מודיע לנו "כי לי הארץ", ומוטמעת בנו ההבנה שקיבלנו פה מתנה מהקב"ה".

מיזמי השביעית

לעמותה ישנם מיזמים שונים לשיווק פירות השביעית:

"במהלך השנה" אומר יובל, "יצאנו במיזם "פרי-יומי", במסגרתו רתמנו ישיבות, אולפנות ומוסדות שונים מכל המגזרים, שיתחייבו לתת העדפה לפירות שביעית, כאשר הם דואגים כמובן לשמור על קדושת הפירות, והם יקבלו מאיתנו פירות בחינם בכל שבוע. וכך במהלך השנה חולקו כ-520 טון פירות בקדושת שביעית לכ-85 אלף תלמידים, כ-350 מוסדות שונים. זה אירוע בסדר גודל משמעותי, מכיוון שהרבה פעמים אין פירות בישיבות, בטח שלא באיכות גבוהה, והשנה פירות מאוד יקרים ומשובחים מגיעים למוסדות כאלו בחינם.

"כאמור, בהתחלה במוסדות רבים היה חשש להתעסק בפירות שביעית. כך גם בכל מחנות הקיץ של תנועות הנוער הדתיות (ואף חילוניות), אף שהצענו להם לקבל את הפירות בחינם, הייתה רתיעה מפני הנושא הזה, אך קיבלנו את תמיכת הרב דרוקמן ורתמנו לשם כך אנשים נוספים, ולבסוף כולם קיבלו מאיתנו פירות, מהם נהנים בימים אלו עשרות אלפי בני נוער הנמצאים במחנות הקיץ. התנאי היחיד שלנו לקבלת הפירות הוא שהחניכים יעברו מערך חינוכי המתווך להם את המושגים ומסביר להם על קדושת הפירות ועל החשיבות שבאכילתם".

תורת השמיטה

מלבד חלוקת פירות השביעית, ישנה כאמור גם פעילות חינוכית ענפה של חיבור לרעיונות ולתוכן המצווה:

"במהלך השנה" מספר יובל, "התקיימו שיחות בבתי ספר שונים ע"י חקלאים, וכן פעילויות המשלבות סרטונים ומשחקים למיניהם, הגרלות ופרסים הקשורים לשמיטה. אנחנו מאמינים בחינוך ע"י החוויה, ולא רק באמצעות ישיבה בכיתה.

בראייה ארוכת טווח, אנו מאמינים שאם נצליח לגעת בנפש התלמיד ולעזור לו למצוא חיבור לשמיטה, בין אם מדובר בילד בבית ספר יסודי ובין אם בבחור הלומד בישיבה גבוהה - בעתיד הוא יבחר לאכול פירות מאוצר ב"ד, וכך יהיה מחובר למצווה אפילו אם הוא גר בבניין בפתח תקווה בקומה 20".

המיזמים בבין הזמנים

בתקופת החופש, נותרו החקלאים עם עודפים גדולים של יבול. על מנת לדאוג לפירות ולחקלאים, יצאה העמותה במיזם,

חיובי הילדים בבציר אומרים הכל - חוויה משפחתית המבוססת על ערכי השמיטה

הבקבוקים של התירוש הקדוש שמחולקים לציבור במסגרת הבציר

הרב שבתי סלנטיצקי, שליח חב"ד באנטוורפן

ד

ולכל המשפחה מעבר לאנגליה. המלך חייך ואמר לאותו ילד: "בסדר, כך יהיה". אותו ילד זכה להציל את משפחתו. בזמנו, כשהרב וייס סיפר את הסיפור הזה, הביאו כדוגמה לכך שיש לעם ישראל כוח שלא להתפעל מדברים שקורים בחיצוניות, ואם הדבר נדרש - יכולים הם לקפוץ ולהתחנן לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, בלי לעשות חשבונות, ולבקש כל דבר שעל לבם. זו עוצמה מיוחדת שנתונה לעם ישראל.

הרב שמחל על כבודו

הנה סיפור המתאר את כוחו ורגישותו בפסיקת ההלכה. הייתה כאן באנטוורפן משפחה שהתחילה להתקרב ליהדות, ופעם אחת הם באו אלי ושאלו שאלה בהלכה. השאלה הייתה די רצינית וכמו בהודמניות דומות ורבות אחרות, הלכתי לשאול בעצת הרב וייס. הרב היה באותו זמן עסוק מאוד אבל עצר הכול וחשב על השאלה, עד שפסק ואמר "כדאי להחמיר".

התקשרתי לאותה משפחה ומסרתי שהרב אמר שכדאי להחמיר. האישה לא הייתה מרוצה מהתשובה. היא טענה שהיא חוזרת בתשובה, וכבר מוכנה לעשות כל מה שהקב"ה אומר, אבל היא רוצה שהתשובה תהיה ברורה. לא "כדאי"; אם אסור - אסור, ואם מותר - מותר. היא עמדה על כך שהרב יבדוק וישיב ברורות. היה לי מאוד לא נעים, אבל אזרתי אומץ ואמרתי לרב וייס בדיוק כל מה שהיא אמרה לי.

הרב כל כך הודה לי ועל אתר ביקש שנביא שוב את השאלה, ואז ישב וחשב ובדק במשך זמן רב, שעה או חצי שעה. לבסוף התקשר ואמר שוב: "אני כל כך מודה לכם. באמת נכון וחשוב לפסוק בבידור. עכשיו בדקתי טוב יותר ובאמת זה מותר". כשלעצמי ראיתי בזה גדלות מיוחדת. אמנם טענו כנגד מה שאמר בתחילה, אבל לא זו בלבד שלא נפגע חלילה וחס אלא אמר תודה פעם ופעמיים וישב לבדוק שוב.

דואג לחסידים

זמן קצר אחרי ההסתלקות של הרבי מלובביץ' בג' תמוז תשנ"ד, הרב וייס התקשר אלי וביקש שאבוא אליו. כשהגעתי אליו הביתה, הזמין אותי לחדר וסגר את הדלת. ואז החל לדבר באריכות בשבח המפעלים האדירים של הרבי הבאים לידי ביטוי בשלוחים ובתי חב"ד, ישירות קדושות, בתי ספר על טהרת הקודש בכל העולם כולו ועוד. אחרי כל דברי ההערכה שלו, הביע חשש כבד, שלעת כזאת כל הממלכה האדירה הזאת עלולה להתמוטט.

"מה יהיה עכשיו?", שאל בדאגה. "מי ינהל את הכל? מי ידאג לכל בעלי התשובה? מי ידריך את השלוחים? מוכרחים להכתיב רבי חדש. מוכרחים שמישהו ימשיך לנהל את הכל". תכף באומר זה הדגיש כי בוודאי אין בנמצא מי שיכול להחליף את הרבי על כל המשתמע מכך, אבל מכל מקום סבור היה כי חובת השעה וחובת הדור היא שהחסידים יבחרו באדם שהיה קרוב לרבי

כוח הייתה לנו כי הגאון רבי יצחק טוביה וייס זצ"ל, גאב"ד העדה החרדית, שבימים אלו ימלאו שלושים לפטירתו, התגורר במשך תקופה ארוכה באנטוורפן בקרבת מקום אלינו בתקופה בה כיהן כראש אבות בתי הדין. התגוררנו ממש באותו רחוב, וזכיתי להיכרות קרובה איתו. בחרתי לספר עליו כמה סיפורים שמהם נוכל ללמוד מעט מדרכיו.

בימי ילדותו, ניצל הרב וייס זצ"ל בניסים מהשואה האיומה. משפחתו התגוררה בעיירה במרחק ארבעה קילומטרים מפרשבורג, כשהנאצים ימ"ש כבשו את האזור. כידוע, הנאצים לא פרסמו בהתחלה את המטרה הסופית שלהם והסכימו לנהל משא ומתן, כדי לשחרר יהודים עבור כסף רב.

אביו של הרב וייס הורה לו לנסוע לפרשבורג למרות הסכנות המרובות שארבו בדרכים. האב שיגר ביד בנו שליחות לראש הקהל בפרשבורג כדי להיוועץ בו איך לקדם פני הרעה. חרף הסכנה המוחשית יצא הנער אל השליחות. בהגיעו אל ראש הקהל, השיבו זה בנחרצות: "הכוונה שלהם היא להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים, אנשים, נשים וטף, מנער ועד זקן. כל מי שיכול לברוח, שיברח".

ראש הקהל הוסיף ואמר לעלם הצעיר: באת לכאן בדיוק בזמן הנכון. מסתבר שבאותה עת קיבל כמה מאות כרטיסים ממלך אנגליה, שהסכים לקבל ילדים יהודיים פליטים שייכנסו לאנגליה. היה אז באנגליה יהודי בשם ניקולס וינטון שהצליח להשפיע על השלטון באנגליה להסכים לקלוט בארצם מספר מסוים של ילדים, כי הם לא יהיו מתחרים עם אזרחי אנגליה בשוק העבודה. הם ילמדו באנגליה הכשרה מקצועית ששייכת לעבודה כלשהי, ואחר כך יצטרפו להגר מהמדינה.

ההורים של הרב וייס שקלטו את גודל הסכנה שלחו אותו לבד לאנגליה באמצעות משלוח הילדים הפליטים, עם הכרטיס שקיבל מראש הקהל. בטרם צאתו לדרך, הותירה בידו אמו צוואה מרטיטה בעל פה: בכל מקום שבו תהיה, בכל אזור ובכל חברה שתהיה מסביבך - תזכור שאתה יהודי. לעולם אל תשכח את היהדות שלך. כך ניצל רבי יצחק טוביה מהמלחמה הנוראה ומוראותיה.

עוד סיפר לי לימים הרב וייס כי כאשר באו כל הילדים לאנגליה, ערכו להם קבלת פנים ומלך אנגליה בכבודו ובעצמו בא לראותם. העמידו את כל הילדים בשורות מסודרות וכולם הודו למלך על כך שהוא והממשלה שלו הסכימו לפרוש עליהם חסות ולהצילם. בתוך הטקס, פתאום ילד קטן קפץ ויצא מהשורה והתחיל לרוץ לכיוון המלך. הסדרנים צעקו: "הי! תחזור לשורה, אתה לא פועל לפי הפרוטוקול!" המלך ראה את אשר נעשה וסימן בידו שיתנו לילד לגשת אליו.

הילד בא והודה מקרב לב למלך על הצלתו אך תכף היתה בפיו גם בקשה: כדי שהחסד יהיה שלם, שהמלך יאשר גם להורים שלו

כשהגאב"ד בענוותנותו חשב כי עליו לבקש מחילה

לרגל 'שלושים' לפטירת גאב"ד העדה החרדית הגאון רבי יצחק טוביה וייס זצ"ל - הרב שבתי סלנטיצקי משתף בסיפורים מיוחדים להם היה עד ראייה ושמיעה מכלי ראשון בשנים הרבות שבהן כיהן הרב וייס כדיין בקהילה החרדית באנטוורפן • הבקשה של הילד ממלך אנגליה עת התרחשה השואה האיומה • האישה שביקשה לערער על הכרעתו ההלכתית בשאלה סבוכה • והפגישה שנמשכה שעה וחצי עם 'החוזר' הרב יואל כהן

ויוכל להנהיג את חב"ד בדרך שהרבי רצה. הייתה לו עוד הצעה - אם אין אדם אחד, שימנו ועד רבנים שינהיגו את חצר הקודש.

בכל אופן, התחלתי לנסות להסביר ששום רעיון כזה לא יצליח ובעצם הכוח של הרבי ממשיך קדימה. לא נחה דעתו של הרב וייעד עד שהפציר בי כי אכתוב מכתב לוועד הרבנים הכללי של ליובאוויטש ובו אביע בשמו את בקשתו למנות רבי חדש כי לא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה. הסוף ידוע כמובן. לא התמנה מעולם רבי או ועד רבנים, ומכוח הרבי המפעלים הקדושים ממשיכים הלאה בכוחות הולכים וגוברים.

הרב וייס לא הסתפק באותו מכתב וניסה לפעול בדרך נוספת. באותן שנים, הזמנתי אלינו לאנטוורפן כמה וכמה פעמים את 'החזור' הרב יואל כהן זצ"ל. גם באותה שנה, אחרי ההסתלקות של הרבי, ר' יואל בא אלינו, ומיד כשהרב וייס ראה את הפרסום שר' יואל מגיע שוב התקשר אלי וביקש: "אם לא קשה לך, אני רוצה לדבר עם ר' יואל בבואו לכאן". כמובן כיבדתי את הבקשה ובהזדמנות ראשונה לאחר בוא 'החזור' הלכנו יחד למעונו של הרב וייס. תחילה נכנסנו שנינו, והוא הגיש לנו כוסית משקה ואמרנו 'לחיים'. אחר כך הוא אמר לי בעדיניות הנפלאה שלו: "אם לא קשה לכם לחכות בחוץ בזמן שאדבר עם 'החזור'". כמובן שיצאתי החוצה, והם דיברו קרוב לשעה וחצי. לאחר מכן ר' יואל סיפר לי שהמארץ ניסה בכל מאודו לשכנעו עד שאמר לו: "אתה תהיה רבי! אתה יודע בדיוק מה הרבי רצה, ואתה יודע כל כך טוב לחזור על כל ההתוודעויות, ואתה ממש חי את כל דבריו!". ר' יואל חיך לשמע הרעיון, אבל הבהיר לו כי לא יתכן הדבר.

עברו שנים מאז ובינתיים עלה הרב וייס לארץ הקודש לאחר שהוכתר לכהן כגאב"ד העדה החרדית. בנו המשך לגור באנטוורפן ובאופן מצער ל"ע באחד הימים נפטר בנו, נכד הגאב"ד, בגיל צעיר מאוד. כשהרב וייס הגיע מהארץ לנחם את בנו, נכנסתי גם אני לניחום אבלים. ישבו שם אנשים רבים אבל ברגע שראה אותי, קם לקראתי וביקש לדבר עמי ביחידות. נכנסנו למטבח של הבית ושם שוחחנו.

כבר בפתח הדברים פנה אלי הרב וייס ואמר כי ברצונו לבקש בקשה מלב ונפש: "כשתיסע בפעם הבאה

לאמריקה ותהיה ב'אוהל', בציון של הרבי, תבקש בשמי מחילה". ותכף הוסיף לציין את שמו ושם אמו. השתוממתי מאוד כשמעתי את הבקשה, ושאלתי: "וכי הרב עשה משהו לרבי, שבגללו הרב צריך לבקש סליחה?". תמיד ידעתי כי קרוב היה הגאב"ד לבית רבי ואף זכה ממנו לכבוד.

את תמיהתי יישב הרב וייס בדברים הבאים: "הרי אני אמרתי לך בשעתו שאם לא ימנו רבי חדש, כל הארגון העולמי של חב"ד פשוט יתפורר. באמת חששתי שיפרצו מחלוקות ומריבות, ירבו דעות שונות מה לעשות בכל עניין, והכל עלול להתמוטט. כיום אני מבין שלא הערכת מספיק את הרבי. לא רק שחסר שלום המפעל של חב"ד לא נחלש, אלא

הוא עוד מוסיף וגדל. כל שנה נוספים עוד עשרות ומאות שלוחים, בתי ספר, ישיבות, מקוואות - בלי סוף. לא הערכת מספיק את העוצמה של הרבי ועל כך אני רוצה לבקש ממנו סליחה". פלאי פלאות!

עלינו ללמוד מדרכיו, מההתמדה העצומה בתורה, מהמידות ומהעדינות המיוחדת שלו ובייחוד מהיחס הטוב לכל יהודי, וגם לאנשים רחוקים מהיהדות שהיו באים אליו לא אחת. תמיד דיבר כל כך בעדינות וקיבל כל אחד במאור פנים.

יהי רצון שנוכה בקרוב לגאולה שלמה ולתחיית המתים, אמן כן יהי רצון.

סדר פני ישיבה בוקר

תואר ראשון בהוראה B.Ed. לבני הישיבות

תכנית יעודית לבני ישיבות בעלי רקע ישיבתי של 4 שנים לפחות. התכנית מעניקה תואר ראשון בהוראה B.Ed.

עם שתי התמחויות:

תושב"ע ולימודים כלליים (חטיבות מקצועות היהדות: תנ"ך ותושב"ע)

הלימודים מתקיימים בימי שישי בקמפוס ירושלים

שכר לימוד מופחת

תוכנית במשך שלוש שנים

לימוד בחברה

הכרה אקדמית בלימוד הישיבתי

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 074-7214487 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

נפשי בשאלתי

יש לך שאלה בעבודת ה'?
054-4530951

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

האם יש 'אני' קבוע?

מהצד החיצוני, ההזדהות של האדם נמצאת כל פעם במקום אחר. לכן הוא יכול להגיד 'אני שמח', 'אני מצטער', 'אני רחוק', וכיו"ב, משום שה'אני' מתלבש בלבוש החיצוני ונדמה לו שזו דמותו האמיתית. ומהצד הפנימי, אדם שמעמיק בתוך עצמו רוצה שאישיותו לא תהיה תלויה כלל בתנאים חיצוניים ושהלבושים לא יתגלו כמשהו שחוזן ממנו, כך שה'אני' יישאר דבוק בה', בין במידה טובה ובין במידת פורענות, ויקבל את הרעה כשם שהוא מקבל את הטובה ושמח בהן.

ובמקום עוד יותר פנימי, האדם מגלה שה'אני' האמיתי הוא בכלל לא של עצמו. ועל זה אנו אומרים "נשמה שנתת בי טהורה היא", כלומר שאת ה'אני' האמיתי שלי ה' נתן בי. זוהי התגלות של חלק א-לוה ממעל שמשתקפת בתוך דמות שבעולם הזה, אבל זהוהוה האמיתית נשאת בבית אביה כנעוריה, רסיס של אור אלוקי.

למה דווקא כשאני במצב של התעלות תוקפות אותי מחשבות שפלות?

פעמים רבות כאשר אדם מתעלה, הקב"ה רוצה לזכות אותו במעלה יותר עליונה, ואז הוא שולח לו ניסיון כדי להרים אותו בעוד דרגה. כך הסביר הבעל שם טוב הקדוש את סוד הפסוק "אם אָסַק שְׁמַיִם, שָׁם אָתָּה" – דווקא בשעת העלייה הקב"ה מתרחק ונמצא "שם", ואילו כשהאדם נופל ה' קרוב אליו לחזק אותו, "וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל – הַנֶּחֱךְ". כשיש יריבות וצד אחד מתגבר, מתגבר גם הצד השני שחושש לעורר פן יבולע לו. ולכן כשהקדושה מתגברת, גם הסטרא אחרא מתגברת כנגדה.

אבל האמת היא שעומק ההתגברות של הסטרא נובעת מכך שגם היא רוצה את התיקון של הקדושה, וכשהיא רואה שהקדושה מתגברת, היא חפצה גם בתיקונה-שלה. זוהי הזדמנות עבודה לרפא את מחלות השפלות, ולכן בשעת העלייה כל חלקי האישיות מתעוררים כדי לזכות להיות מוארים באור של קרבת ה'.

מה יותר חשוב עכשיו: להילחם על ארץ ישראל או על אחדות ישראל?

הסכנה בסוג השאלות מסוג זה היא שהשוואה תגרום לנו זילות: קודם כל כלפי הצד שלא יועמד בראש, ושנית, שעצם ההשוואה מולו תקטין גם את הצד שכן הועמד בראש, ואין זה דבר רצוי. שאלה כזו דומה לשאלה את מי אוהבים יותר, את אמא או את אבא? והאמת היא שאיננו מוכנים לוותר לא על אבא ולא על אמא, לא על המוח ולא על הלב, לא על ארץ ישראל ולא על אחדות ישראל, והטענה כאילו הן עומדות בניגוד חוטאת לעיקר. ארץ ישראל היא המצע הגשמי של אחדות האומה, וככל ששלמותה גדולה כך אחדות ישראל מופיעה יותר, ואנו צריכים לחפש ולבקש איך אהבת ארץ ישראל מגדילה את אחדות ישראל ואיך אחדות ישראל מגדילה את האהבה והדבקות שלנו לכל חלקי ארץ ישראל, ולא לנסות לחתוך ביניהן ולדרג אותן.

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה > karovel.co.il • לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרטים: 052-4061065

קרוב אליך
עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

SOHO PARK

נווה שמיר בית שמש

מקום נפלא לנג'ו

• דירות 3 חדרים מהממות + אופציה
• מיני פנטהאוסים

לפרטים: 0533-156-492

באמונה 11360

משקיעים באמונה

מקום בטוח לביטחון שלך

השקעה מוגנת עם תשואה משמעותית

200,000 ₪ | ערכת חברה | נכסי ההשקעה | בטוחה | נדל"נית

חייגו 072-3951096 invest.bemuna.co.il